

KINDEREN AAN DE DRUGS

De psychiatrie vernietigt levens

Rapport en aanbevelingen over frauduleuze
psychiatrische diagnoses en het gedwongen
aan de drugs zetten van de jeugd

Gepubliceerd door de
Citizens Commission on Human Rights
Opgericht in 1969

BELANGRIJKE AANTEKENING

Voor de lezer

De psychiatrische beroepsgroep beweert de enige deskundige te zijn op het gebied van geestelijke gezondheid en “ziekten” van de geest. De feiten laten echter iets anders zien:

1. PSYCHIATRISCHE “STOORNISSEN” ZIJN NIET HETZELFDE ALS LICHAAMELIJKE ZIEKTEN.

In de geneeskunde bestaan duidelijke criteria voor ziekten: een voorspelbare groep symptomen met een bewezen, vastgestelde oorzaak of begrip van hun samenstelling en functie. Koorts en koude rillingen zijn symptomen. Malaria en tyfus zijn ziekten. Het bestaan van ziekten wordt bewezen door objectief bewijs en lichamelijke testen. Vooralsnog is er geen bewijs voor het bestaan van geestelijke “ziekten”.

2. PSYCHIATERS BEHANDELEN ALLEEN GEESTELIJKE “STOORNISSEN”, GEEN AANGETOONDE ZIEKTEN.

Terwijl de geneeskunde ziekten behandelt, kan de psychiatrie alleen “stoornissen” behandelen. Zonder een oorzaak of fysiologie wordt een groep symptomen, die bij veel verschillende patiënten wordt gezien, een stoornis of syndroom genoemd. Psychiater Joseph Glenmullen, verbonden aan de Universiteit van Harvard, zegt dat in de psychiatrie “alle diagnoses enkel syndromen [of stoornissen] zijn, groepen van symptomen waarvan wordt verondersteld dat ze samenhangen, geen ziekten.” Dr. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie, stelt: “Er is geen bloedtest of andere biologische test om de aanwezigheid of afwezigheid van een geestelijke ziekte vast te stellen, zoals die wel bestaan voor de meeste lichamelijke ziekten.”

3. DE PSYCHIATRIE HEEFT NOG NOOIT DE OORZAAK VAN EEN “GEESTELIJKE STOORNIS” VASTGESTELD.

Toonaangevende psychiatrische organisaties zoals de World Psychiatric Association en het Amerikaanse National Institute of Mental Health geven toe dat psychiaters geen oorzaken van of geneeswijzen voor geestelijke stoornissen kennen, en ze weten ook niet wat hun “behandelingen” precies doen bij een patiënt. Ze

hebben alleen theorieën en verdeelde meningen over hun diagnoses en methoden die elke wetenschappelijke basis missen.

Zoals een voormalig woordvoerder van de World Psychiatric Association stelde: “De tijd dat psychiaters dachten dat ze geestelijke ziekten konden genezen is voorbij. In de toekomst zullen de geesteszieken moeten leren leven met hun ziekte.”

4. DE THEORIE DAT GEESTELIJKE STOORNISSEN EEN GEVOLG ZIJN VAN EEN “CHEMISCHE ONEVENWICHTIGHEID” IN DE HERSENEN, IS EEN ONBEWEZEN MENING, GEEN FEIT.

Een heersende psychiatrische theorie (die een grote rol speelt bij de verkoop van bewustzijnsveranderende drugs) is dat geestelijke stoornissen een gevolg zijn van een chemische onevenwichtigheid in de hersenen. Net als bij hun andere theorieën, is er ook hier geen biologisch of andersoortig bewijs om die te onderbouwen. Dr. Eliot Valenstein, vertegenwoordiger van een grote groep medische en biochemische experts, schrijver van *Blaming the Brain*, zegt: “Er bestaan geen testen die de chemische status van de hersenen van een levende persoon kunnen vaststellen.”

5. ALLEDAAGSE PROBLEMEN WORDEN NIET VEROORZAAKT DOOR DE HERSENEN.

Mensen kunnen problemen en tegenslagen in het leven, die kunnen leiden tot geestelijke problemen, soms als heel ernstig ervaren. Maar het pretenderen dat deze problemen worden veroorzaakt door ongeneeslijke “hersenziekten” die alleen verlicht kunnen worden met gevaarlijke pillen, is oneerlijk, schadelijk en vaak dodelijk. Zulke drugs richten vaak meer schade aan dan een verdovend middel en zijn in staat om iemand tot geweld of zelfmoord aan te zetten. Ze maskeren de werkelijke oorzaak van problemen en verzwakken het individu, waardoor hem of haar de mogelijkheid en de hoop wordt ontnomen om werkelijk te herstellen.

KINDEREN AAN DE DRUGS

De psychiatrie vernietigt levens

INHOUDSOPGAVE

Inleiding: Het verraad
aan onze kinderen2

Hoofdstuk één: De ontmanteling van
een rendabel onderwijssysteem5

Hoofdstuk twee: Verzonnen
psychiatrische 'diagnoses'9

Hoofdstuk drie:
Kinderen aan de drugs13

Hoofdstuk vier: Het
vernietigen van goed en kwaad ..17

Hoofdstuk vijf:
Onze kinderen op drift21

Hoofdstuk zes: De touwtjes
weer in handen nemen25

Aanbevelingen27

Citizens Commission on
Human Rights International28

INLEIDING

Het verraad aan onze kinderen

Krantenartikelen blazen vaak de loftrumpet over de “wonderen” van het moderne psychofarmacologische onderzoek voor de behandeling van leerproblemen, emotionele “problemen” en “onvermogen” bij kinderen.

Het klinkt redelijk. Het klinkt overtuigend... De wetenschap overwint weer de materiële wereld voor het welzijn van de mensheid. Wie maakt er nou bezwaar tegen het mogelijk maken van een *normaal* leven voor hen die in moeilijkheden zijn?

De ouders van Daniel doen dat! Net als die van Cory! Ze protesteren zelfs krachtig en met nadruk! En ze zijn niet de enige ouders. Van naar schatting 17 miljoen schoolkinderen wordt gezegd dat ze een geestelijke stoornis hebben die het nodig maakt dat ze met krachtige bewustzijnsveranderende drugs, chemisch in bedwang worden gehouden.

Wie zijn Daniel en Cory en waarom zijn hun ouders het er niet mee eens? Het zijn kinderen die niet meer in staat zijn om een normaal leven te leiden vanwege deze zogenaamde “wonder” drugs, erger nog, ze zijn overleden als gevolg van deze drugs.

Ik verzoek u om wat hierboven staat nog een keer goed te bekijken vanuit het gezichtspunt van kinderen, omdat de opgeplakte etiketten waarschijnlijk niet de werkelijkheid weergeven als het gaat

om de “populaire drugs van dit moment”.

Denk eens na over het gebruik van een aantal woorden. Neem bijvoorbeeld het woord “normaal”. U heeft waarschijnlijk uw eigen ideeën over wat een normaal leven is. Hoort daar het slikken van verslavende, bewustzijnsveranderende en mogelijk gevaarlijke psychiatrische drugs bij? Hoort daar een totale afhankelijkheid van dergelijke middelen bij om normaal te blijven?

En wat denkt u van het woord “medicijn”? Komen daarbij geruststellende beelden omhoog van één of andere weldadige hoestsiroop die voorgeschreven wordt door een aardige huisarts? Niets is minder waar. Psychiatrische medicijnen zijn drugs.

En dan hebben we nog het woord “wetenschappelijk”, vaak gebruikt door de psychiatrie om aan haar uitspraken een soort certificaat van echtheid te verlenen. Volgens *Van*

Dale brengt dit woord de eigenschappen: “systematisch, zuiver en exact” met zich mee. Maar deze drie zaken hebben niets, maar dan ook niets te maken met de psychiatrie of haar neefje, de psychologie.

Voorbeelden van andere woorden die door de psychiatrie anders gebruikt worden zijn: “waarden”, “goed”, “kwaad”, “veilig” en zelfs “onderwijs”.

Dit is de subtiele werkwijze van de psychiater en de psycholoog – het herdefiniëren van woorden. Op

“In tegenstelling tot de nooit hardop verkondigde mening van de psychiatrie, zijn kinderen geen “proefdieren”. Het zijn mensen die recht hebben op bescherming, zorg en liefde, en op een kans om hun volledige capaciteiten in het leven te ontplooiën. Deze rechten worden ze alleen ontnomen door de verbale en chemische dwangbuizen die gevormd worden door psychiatrische etiketten en drugs.”

– Jan Eastgate

de een of andere manier lijken zaken door hun toedoen compleet verdraaid te worden en uiteindelijk hun werkelijke betekenis te verliezen.

Het probleem is dat hun wereldwijde propaganda op het gebied van kinderen en onderwijs, goedbedoelende ouders, leraren en politici zo op een dwaalspoor heeft gebracht dat “normaal” – hier hebben we dat woord weer – kindergedrag niet langer als normaal gezien wordt, maar als een geestelijke *ziekte*. Ze denken dat kinderen met deze “geestelijke ziekte” slechts door het onophoudelijk toedienen van zware drugs vanaf zeer jonge leeftijd, door het ergste heen kunnen komen.

Wie zou 40 jaar geleden gedacht hebben dat het zover zou komen? Toch *zijn* we op dit punt *aangeland* en de wrange werkelijkheid is dat kostbare jonge levens over de gehele wereld serieus gevaar lopen, blijvend beschadigd zijn of ons zelfs ontvallen zijn.

In tegenstelling tot de nooit hardop verkondigde mening van de psychiatrie, zijn kinderen geen “proefdieren”. Het zijn mensen die recht hebben op bescherming, zorg en liefde, en op een kans om hun volledige capaciteiten in het leven te ontplooien. Deze rechten worden hun alleen ontnomen door de verbale en chemische dwangbuizen die gevormd worden door psychiatrische etiketten en drugs.

We geven de brochure: *Psychiatrie: Kinderen aan de drugs – de psychiatrie vernietigt levens* opnieuw uit met bijgewerkte feiten en cijfers, om de leugens en propaganda aan de kaak te stellen, om inzicht en informatie te verschaffen die niet eerder beschikbaar was voor ouders en andere betrokkenen, maar ook om te helpen het gezonde verstand en de controle terug te brengen in de zorg en de opvoeding van onze kinderen.

Kinderen zijn onze toekomst.

En onze toekomst staat op het spel.

Hoogachtend,

Jan Eastgate
Woordvoerder
Citizens Commission on
Human Rights International

BELANGRIJKE FEITEN

1 In 1879 verklaarde de Duitse psycholoog Wilhelm Wundt, dat de mens een dier was, zonder ziel. Hiermee legde hij de grondslag voor de moderne psychologie en psychiatrie.

2 In de Verenigde Staten en elders op de wereld werden krachtige effectieve onderwijssystemen in gevaar gebracht. De psycholoog William Thorndike zei dat uitspraak, tafels van vermenigvuldiging en schoonschrijven "verspilling van energie" waren.

3 In de veertiger jaren zeiden de psychiaters G. Brock Chisholm (Canada) en John Rawlings Rees (Engeland), medeoprichters van de World Federation for Mental Health dat psychiaters een "bruikbare aanval" hadden uitgevoerd op het "onderwijs" en dat het doel van "effectieve therapie" het uitroeien van het concept van "goed en kwaad" was.

4 Sinds de zestiger jaren werden er psychologische programma's ingevoerd in het onderwijs. Psychiaters beweerden dat er drie bronnen van stress uit de scholen verwijderd moesten worden: 1) de uitval van leerlingen 2) een leerplan gebaseerd op wetenschap en 3) disciplinaire procedures.

5 Psychologen en psychiaters hebben zichzelf in machtsposities gedrongen binnen het onderwijs, en hebben het systeem bijna volledig omvergeworpen waardoor scholen veranderd zijn van plaatsen waar geleerd werd in "klinieken voor geestelijke gezondheidszorg"

HOOFDSTUK ÉÉN

De ontmanteling van een rendabel onderwijssysteem

Het aantal zelfmoorden onder tieners in de Verenigde Staten is sinds de zestiger jaren verdrievoudigd. Op dit moment staat zelfmoord op de tweede plaats van doodsoorzaken (na auto-ongelukken) voor 15-24 jarigen. Sinds het begin van de negentiger jaren slikken miljoenen kinderen op de wereld voorgeschreven antidepressiva die nu door de Engelse en Amerikaanse autoriteiten gebrandmerkt zijn als veroorzakers van zelfmoord. In september 2004 ont-hulde een hoorzitting van het Amerikaanse Congres over deze drugs dat de onderzoeken niet alleen aantonen dat de drugs ineffectief zijn bij kinderen, maar ze de kinderen aanzetten tot gewelddadig gedrag en zelfmoord.¹

Als je de gemiddelde Engelse, Australische, Canadese of Amerikaanse, of zelfs Mexicaanse school binnenloopt, zou het begrijpelijk zijn als je dacht dat je je in een psychi-atrische inrichting bevond, wanneer de kinderen in de

rij staan voor hun dagelijkse dosis stimulerende middelen. Als je beter kijkt zul je ook een zwarte markt ontdekken waar schoolkinderen de drugs verhandelen, ze dealen in dezelfde drugs die ze moeten slikken voor veronderstelde leerproblemen.

Nadat de scores van de Amerikaanse Nationale Student Aptitude Test (SAT) meer dan een eeuw lang zijn gestegen, zijn ze sinds 1963 naar beneden gestort, het moment waarop psychologische en psychiatrische programma's werden ingevoerd in de klassen. In Zuid-Afrika tonen de schoolonderzoeken aan dat het aantal geslaagden sinds de introductie van psychologische

lesprogramma's afnam, in 1997 slaagde maar 47% terwijl dat in 1994 nog 58% was.

Om een indruk te krijgen van de hedendaagse invloed van psychiatrisch en psychologisch denken en handelen op onze scholen en families, is het noodzakelijk dat we begrijpen hoe deze doctrines zo'n ijzeren greep op het terrein van het onderwijs hebben kunnen krijgen. Het verhaal begint meer dan een eeuw geleden.

In 1879 legde de Duitse psycholoog Wilhelm Wundt de grondslag voor de "experimentele psychologie". Hij verklaarde dat de mens een dier was, zonder

ziel. Dat *denken* slechts het resultaat was van activiteit van de *hersenen* en dat "bewustzijn nutteloos is tenzij dit voortkomt uit *chemische* en *lichamelijke* processen".²

De belangrijkste figuren die vervolgens de theorieën van Wundt in het onderwijs in praktijk brachten waren: Edward Lee Thorndike, John Dewey, James Earl Russell, James Cattell en William James.

Thorndike voerde enkele van de eerste experimenten in de "dierenpsychologie" uit. Terwijl hij Wundt's "de mens is een dier" theorie handhaafde, onderzocht hij de mechanismen van het leren niet door mensen te bestuderen, maar kippen, ratten en katten. In zijn boek *Elementary Principles of Education* uit 1929, beweerde Thorndike: "Kunstmatige oefeningen, zoals de oefeningen in het uitspreken van klanken, de tafels van vermenigvuldiging en schrijfbewegingen, worden overdadig gebruikt. Onderwerpen als wiskunde, taal en geschiedenis bevatten onderdelen die weinig waardevol zijn. Vrijwel elk onderwerp wordt zonder wijsheid

"We hebben een aantal beroepen succesvol aangevallen. De twee makkelijkste zijn natuurlijk het onderwijs en religie. "

– John R. Rees, medeoprichter World Federation for Mental Health

uitgebreid om aan het academische ideaalbeeld van grondigheid te voldoen.”³

Aan het begin van de 20ste eeuw steunde Sigmund Freud het standpunt “de mens is een dier” met zijn nadruk op vrij geslachtelijk verkeer en onzedelijk gedrag. Ondanks het stuitende gebrek aan wetenschappelijke onderbouwing, hadden zijn theorieën – veelal bedacht onder invloed van cocaïne – een enorme invloed in veel landen. Onderwijskundige en schrijfster Beverly Eakman wijst er op dat “de Freudiaanse psychologie... als een rode draad door de Geestelijke Hygiëne beweging en de Onderwijsvernieuwing loopt.”⁴

Later maakten invloedrijke figuren zoals Thorndike hun bedoelingen duidelijk: “Het zal natuurlijk duidelijk zijn dat direct of indirect, vroeg of laat, elke vooruitgang in de menswetenschappen zal bijdragen tot ons succes om de menselijke natuur onder controle te krijgen...”⁵

Een van deze “verbeteringen” heette de “Hele woord methode”, ontwikkeld door James Cattell, een andere volgeling van Wundt en de voorzitter van de American Psychological Association. Klanken werden genegeerd en kinderen werden gedwongen vrijwel ieder woord uit het hoofd te leren zonder de logische volgorde van letters of klanken te begrijpen.

Het gebruik van scholen voor het creëren van een geestelijke gezondheids dictatuur

Clifford Beers, een voormalig psychiatrisch patiënt, richtte in 1909 in Engeland het Nationale Comité voor Geestelijke Hygiëne op. Het “Programma ter voorkoming van jeugdcriminaliteit” van dit comité hielp om “klinieken voor het (psychiatrisch) begeleiden van kinderen” over de hele wereld op te zetten en was de drijvende kracht achter de introductie van ideeën omtrent de geestelijke hygiëne op scholen. “Als we verslaving, misdrijven, krankzinnigheid en algehele onbekwaamheid willen voorkomen moet de school het

middelpunt van onze aanval worden,”⁶ schreef Ralph Truitt, hoofd van de afdeling Klinieken voor Kinderbegeleiding van het comité.

En aangevallen werd ze.

Zestig jaar later stelde de National Commission on Excellence in Education in een brief aan de Amerikaanse staatssecretaris van Onderwijs vast: “Als een vijandige macht had geprobeerd om ons deze middelmatige onderwijsresultaten van tegenwoordig op te leggen, hadden we dat als een oorlogsdaad moeten beschouwen.”

Wat de Commissie zich niet realiseerde, was dat er inderdaad een aanval op het schoolsysteem was gelanceerd die nog steeds in werking is. Tijdens de aankondiging van de strategische doelen van de wereldwijde psychiatrie door John R. Rees, hij werd niet lang hierna medeoprichter van de World Federation for Mental Health (WFMH), liet hij

geen twijfel bestaan dat hij en zijn collega’s hun zinnen hadden gezet op het onderwijs: “We hebben een aantal beroepen succesvol aangevallen. De twee makkelijkste zijn natuurlijk het onderwijs en religie; de twee moeilijkste waren de rechtsspraak en de geneeskunde.”⁷

Een andere medeoprichter van de WFMH, psychiater G. Brock Chisholm, zette de aanval voort, door de scholen te gebruiken om waarden en normen te elimineren: “De training van kinderen is erop gericht om duizenden neurotici te maken voor iedere persoon die de psychiatrie hoopt te kunnen helpen met psychotherapie,” zei hij in 1945.⁸ “Wij hebben de giftige zekerheden die ons werden geboden door onze ouders, onze leraren en onze zondagschoolleraars voor zoete koek geslikt. Als het menselijk ras verlost moet worden van de kreupel makende last van goed en kwaad, dan zal het de psychiater zijn die de eerste verantwoordelijkheid hiervoor neemt.”⁹

Op één van de oprichtingsconferenties van de WFMH werd het gezin rechtstreeks onder vuur genomen: “... het gezin is op dit ogenblik een van de grootste obstakels voor een verbeterde geestelijke gezondheid en moet vanaf dit moment verzwakt worden,

Op één van de oprichtingsconferenties van de WFMH werd het gezin rechtstreeks onder vuur genomen: “... het gezin is op dit ogenblik een van de grootste obstakels voor een verbeterde geestelijke gezondheid en moet vanaf dit moment verzwakt worden,

“De meeste mensen hebben het vermoeden dat onderwijs tegenwoordig niet werkelijk over geletterdheid, ‘grondbeginselen’ of vaardigheden gaat. Wat minder goed wordt begrepen is dat er in dit land, en zelfs in de hele geïndustrialiseerde wereld, iets bestaat dat het best kan worden omschreven als het “Analfabetisme Kartel”, zogenaamd gericht op het verbeteren van ‘geestelijke gezondheid’.”

– Beverly Eakman, schrijfster en onderwijskundige

en met name kinderen moeten bevrijd worden van de dwang van het gezinsleven.”¹⁰

In de jaren '60 en '70 werden de psychologische programma's op scholen geïntroduceerd, die gezamenlijk bekend stonden als Resultaatgericht Onderwijs (Outcome Based Education of OBE). Psychiaters en psychologen die de filosofie van OBE hadden bedacht, claimden dat er bronnen van stress uit de scholen moesten worden verbannen: 1) de uitval van leerlingen 2) een leerplan gebaseerd op wetenschap en 3) disciplinaire procedures. Het falen van leerlingen op school was de belangrijkste boosdoener, beweerden ze, omdat het zou leiden tot "gevoelens van minderwaardigheid" en gedragsproblemen zoals spijbelen en een asociale houding.¹¹

Hand in hand bereidden de psychiatrie en de psychologie de ondergang van het onderwijssysteem voor om er zelf een slaatje uit te slaan. In 1962 ontvingen ze, alleen al in Amerika, bijna een miljard dollar voor hun rol binnen het onderwijs.

In 2002 kregen ze voor het "speciaal onderwijs" voor kinderen, met de door de psychiatrie zelf gedefinieerde "leerproblemen", \$28 miljard. Toch ontdekte het Amerikaanse ministerie van Onderwijs dat 40% van de kinderen die valselijk waren gelabeld met deze "stoornissen", eenvoudigweg nooit had leren lezen.

Door het prediken van deze onjuiste en verontrustende overtuiging, werkten de nieuwe "behavioristen" zich op tot autoriteiten in de scholen en wierpen bijna het gehele onderwijs omver. Als gevolg daarvan zijn onze eens zo krachtige en effectieve, op wetenschap gebaseerde, onderwijssystemen ernstig in gevaar gebracht en daarmee de indrukwekkende resultaten uit betere tijden.

Schrijfster en onderwijskundige Beverly Eakman stelt: "De meeste mensen hebben het vermoeden dat onderwijs tegenwoordig niet werkelijk over geletterdheid, 'grondbeginselen' of vaardigheden gaat. Wat minder goed wordt begrepen is dat er in dit land, en zelfs in de hele geïndustrialiseerde wereld, iets bestaat dat het best kan worden omschreven als het "Analfabetisme Kartel", zogenaamd gericht op het verbeteren van 'geestelijke gezondheid'. Dit kartel ontleent zijn macht aan degenen die financieel en politiek baat hebben bij onwetendheid en onderwijskundige misstanden, bij frustratie, criminaliteit, werkloosheid en sociale chaos zoals die door slecht onderwijs worden voortgebracht.”¹²

Een geschiedenis van verraad: Het ondermijnen van het onderwijs

Psychiaters en psychologen hebben in de laatste eeuw de deur geopend voor chaos in de klas door het ondermijnen van moraliteit, zelfrespect en hebben scholen tot testgebied verklaard voor verdorven theorieën. Ze hebben kinderen behandeld als dieren die getraind en geconditioneerd moesten worden.

EDWARD LEE THORNDIKE, een dierenpsycholoog die experimenteerde op apen, ratten, katten, muizen, kippen en andere dieren, paste deze technieken vervolgens toe op kinderen. Hij verklaarde: "Het zal natuurlijk begrepen worden dat direct of indirect de vooruitgang die gemaakt wordt in de menswetenschappen zal leiden tot ons succes in het controleren van de menselijke natuur".

PAUL SCHRODER, professor in de psychiatrie, sprak de eerste conferentie van de Duitse Sociëteit voor Kinderpsychiatrie en Therapeutisch Onderwijs toe in 1940, die werd bijgewoond door de elite van Nazi psychiaters. Hij verklaarde: "De kinderpsychiatrie moet helpen met het onderbrengen van de (erfelijke) beschadigde en onvolwaardige kinderen in hun eigen belang en dat van de samenleving, middels een doorlopende selectie door experts van de waardevollen en de onderwijsbaren, [En met een] vastberaden opoffering van degenen die overwegend waardeloos zijn en niet te onderwijzen".¹³

J.R. REES, medeoprichter van de World Federation for Mental Health (WFMH), sprak over het infiltreren van de psychiatrie in elke onderwijskundige activiteit en scheidde op dat ze "Een bruikbare aanval" hadden uitgevoerd op het "onderwijs" om hun "specifieke gezichtspunten te promoten".

G. BROCK CHISHOLM richtte samen met Rees de WFMH op en zei: "Als de mensheid bevrijd moet worden van de kreupel makende last van goed en kwaad, moeten het de psychiaters zijn die er de eerste verantwoordelijkheid voor nemen".

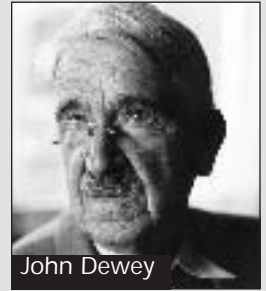
JOHN DEWEY, psycholoog en promotor van de "mens is een dier" theorie, noemde de behoefte om kinderen jong te leren lezen een "perversie" en pleitte ervoor dat scholen meer een sociale rol moesten krijgen dan die van onderwijsinstituut.

G. STANLEY HALL, eerste voorzitter van de American Psychological Association, legde uit dat onderwijs niet nodig was voor de massa. "We moeten onze fetisjistische verering voor het alfabet, de tafels van vermenigvuldiging en grammatica overwinnen," zei hij. "Het zou geen ernstig verlies zijn als een kind niet leerde lezen."

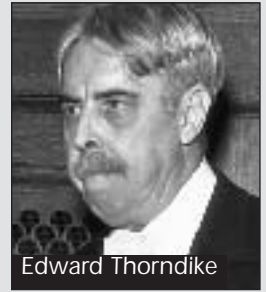
JAMES CATTELL, een latere voorzitter van de American Psychological Association, vond dat er "niet veel te winnen was als een kind klanken en letters leerde als eerste stap om te leren lezen". Zijn "hele woord" leesmethode bewees desastreus te zijn, het analfabetisme steeg enorm overal waar deze methode gebruikt werd.

MANFRED MÜLLER-KÜPPERS, van de Duitse Sociëteit voor Kinder- en Jeugd Psychiatrie beweerde in de zeventiger jaren dat er "geen maatregelen moesten komen tegen spijbelen zonder dat de kinderen onderzocht werden door psychiaters".¹⁴

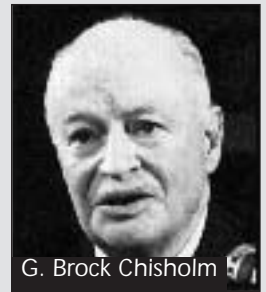
De invloed is nog steeds duidelijk. In 2003 adviseerden psychiaters en psychologen de Amerikaanse New Freedom Commission on Mental Health om "de vroegtijdige onderkenning van geestelijke problemen bij [schoolkinderen] routinematig en uitgebreid te onderzoeken..."

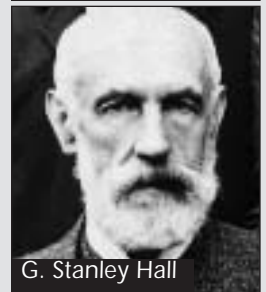
John Dewey

Edward Thorndike

G. Brock Chisholm

G. Stanley Hall

BELANGRIJKE FEITEN

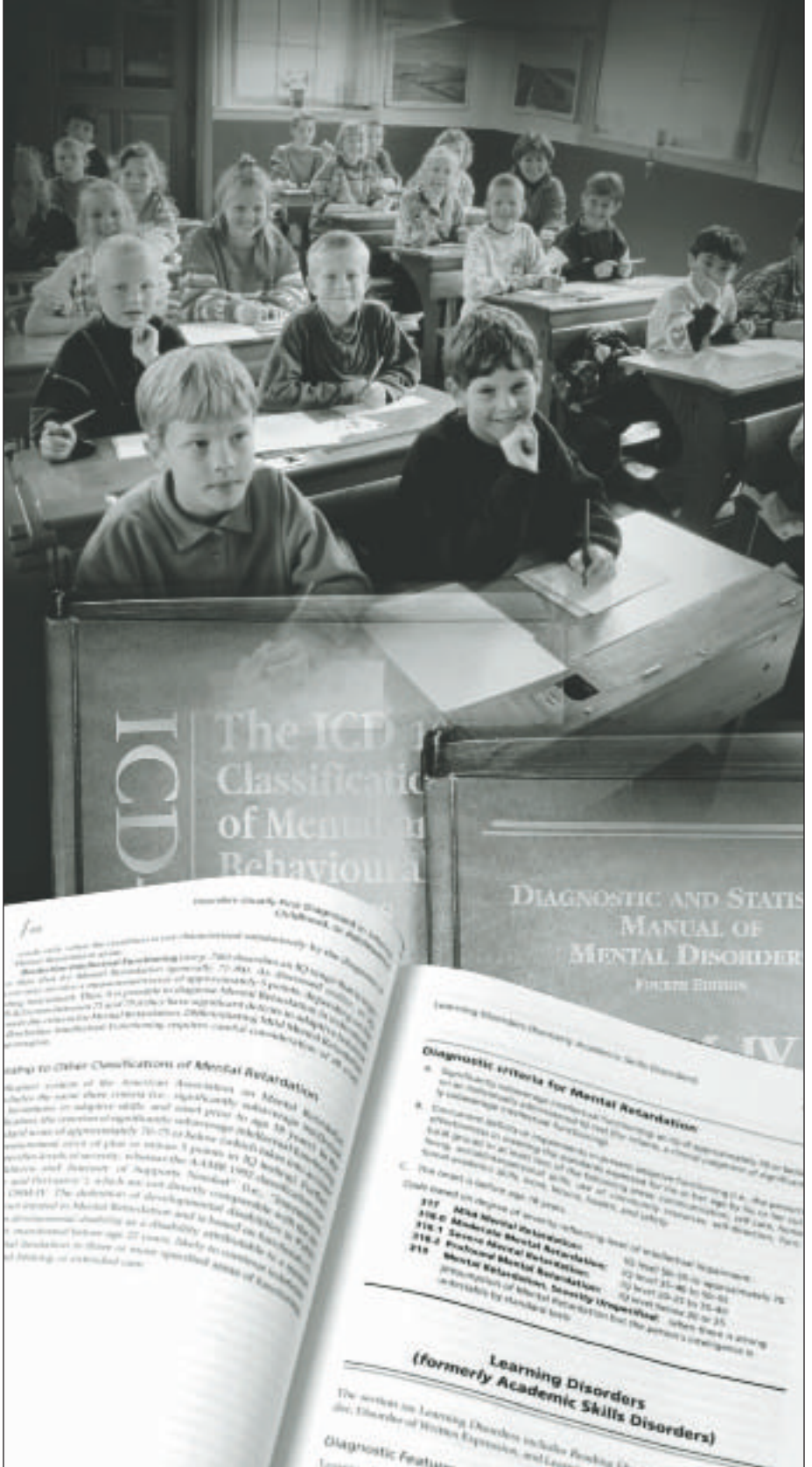
1 In 1865 beweerde Wilhelm Griesinger, een psychiater uit Zürich, dat alle geestesproblemen ziekten in de hersenen moesten zijn. Niet gehinderd door het ontbreken van bewijs, hebben psychiaters sindsdien zeer ijverig een miljarden imperium opgebouwd op deze valse wetenschap.

2 Aan het einde van de 19^e eeuw was de Duitse psychiater Emil Kraepelin de eerste die een systeem ontwikkelde om menselijk gedrag te classificeren als "stoornissen", terwijl hij tegelijkertijd erkende dat de psychiatrie geen effectieve behandelingen of geneeswijzen had.

3 In 1952 bevatte de Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorders (DSM) maar drie geestelijke "stoornissen" voor kinderen. Tegen 1980 was het aantal kinderstoornissen bijna vertienvoudigd.

4 In 1987 werd "attention deficit hyperactivity disorder" (ADHD) letterlijk in het leven gestemd door de commissieleden van de APA, en opgenomen in de DSM. Binnen een jaar waren er 500.000 kinderen mee gediagnosticeerd.

5 17 Miljoen schoolkinderen zijn gediagnosticeerd met zogenaamde geestelijke stoornissen en hebben cocaineachtige stimulerende middelen of antidepressiva voorgeschreven gekregen als behandeling.

De gecreëerde pseudoleerstoornissen, zoals die zijn opgesomd in de Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorders (DSM) van de psychiatrie, maken het de psychiaters mogelijk om met groot profijt miljoenen kinderen te etiketteren en drogeren.

HOOFDSTUK TWEE

Verzonnen psychiatrische 'diagnoses'

Tot de 19e eeuw was het idee dat een "gekke" persoon ziek was, een vreemd idee. Hij was merkwaardig qua gedrag, misschien destructief, maar verklaringen *waarom* gingen niet noodzakelijkerwijs uit van een lichamelijke aandoening. Dit was omdat destijds al eeuwenlang het verstand als een aparte eenheid werd gezien die losstond van het lichaam.

In 1865 beweerde Wilhelm Griesinger, een psychiater uit Zürich, echter dat alle geestesproblemen ziekten in de hersenen moesten zijn. Niet gehinderd door het ontbreken van bewijs hebben psychiaters sindsdien zeer ijverig een miljarden imperium opgebouwd met niets meer dan een handvol lucht.

Rookgordijnen

Om succesvol voor een wetenschap door te kunnen gaan moet je een bepaalde schijn ophouden. De Duitse psychiater Emil Kraepelin, een student van Wundt, was de eerste die een systeem ontwikkelde om menselijk gedrag te classificeren, terwijl hij tegelijkertijd erkende dat de psychiatrie *geen effectieve behandelingen of geneeswijzen had voor de meeste psychiatrische stoornissen*.¹⁵

Meer dan een eeuw later is er weinig veranderd. In 1995 gaf Dr. Rex Cowdry, toenmalig directeur van het Amerikaanse Nationale Instituut voor Geestelijke

Gezondheidszorg (NIMH), toe: "*We weten de oorzaken niet [van willekeurig welke geestesziekte]. We hebben nog geen methoden om deze ziekten te kunnen 'genezen'.*"¹⁶ [Nadruk toegevoegd]

Sinds Kraepelin is het aantal psychiatrische beoordelingen van menselijk gedrag als ziekte, gestaag gegroeid. Ze zijn geclassificeerd in de *Diagnostical and Statistical Manual for Mental Disorders (DSM)* van de American Psychiatric

Association (APA) en het hoofdstuk over geestelijke stoornissen in de *International Classification of Diseases (ICD)*. Voor het eerst uitgegeven in 1952 met een lijst van 112 ziekten, behelsde de uitgave van de *DSM-IV* uit 1994 meer dan 370 stoornissen.¹⁷

In 1987 werd Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) letterlijk in het leven *gestemd* door commissieleden van de APA en plechtig vastgelegd in de *DSM-III-R*. Binnen een jaar werd deze

diagnose alleen al in de Verenigde Staten bij 500.000 kinderen gesteld.¹⁸ Op dit moment is het aantal Amerikaanse kinderen dat het etiket 'ADHD' opgeplakt heeft gekregen, gestegen tot het alarmerende aantal van 6 miljoen.

Internationaal is het aantal kinderen met de diagnose ADHD, ook wel Hyperkinetisch syndroom genoemd in Europa of Deficits Motor Control and Perception (DAMP), zeer snel gestegen sinds de

"Het imperium van de kinderpsychiatrie werd opgetrokken op het foutieve morele gedachtegoed dat "jeugdcriminaliteit" een ziekte is die alleen de kinderpsychiater kan diagnosticeren en behandelen. Maar misdaad is geen ziekte, zoals diabetes. Het is zelfs geen compulsie, zoals een dwangneurose. Het is eenvoudigweg een boosaardige verklaring van geestelijk onvermogen die wordt toegekend aan een minderjarige die zich niet goed gedraagt."

– Thomas Szasz,
emeritus professor in de psychiatrie, 1994

Tallose boeken tonen aan dat gezondheids- en onderwijsproblemen op zichzelf de oorzaak kunnen zijn van aandachts- en gedragsproblemen; daarmee wordt het monopolie van de 'ADHD' leerstoornis ontkracht.

negentiger jaren. Tussen 1989 en 1996 werd Frankrijk geconfronteerd met een stijging in het aantal kinderen met de diagnose "hyperactiviteit" met 600%.

Symptomen van ADHD zijn o.a.: slaagt er niet in aandacht te schenken aan details of maakt slordige fouten in schoolwerk of andere taken; het werk is vaak rommelig of slordig; heeft moeite aandacht te houden bij taken of speelactiviteiten; slaagt er niet in schoolwerk, taken of andere verplichtingen af te maken; beweegt vaak zenuwachtig met handen of voeten of kronkelt in zijn stoel; rent vaak rond, klimt overal op en onderbreekt of stoort anderen (mengt zich bijvoorbeeld ongevroegd in gesprekken of spelletjes). In 1999 werd in het rapport van de Amerikaanse Surgeon General over geestelijke gezondheidszorg geschreven, dat de "exacte oorzaak

"ADHD is niet hetzelfde als diabetes en Ritalin is niet hetzelfde als insuline. Diabetes is een echte medische conditie die objectief gediagnostiseerd kan worden. ADHD is een verzonnen etiket zonder valide middelen voor identificatie."

– Dr. Mary Ann Block, schrijfster van No More ADHD

van ADHD" nog steeds "onbekend" is.

Dr. Louria Shulamit, huisarts in Israël, zegt: "ADHD is een syndroom en geen ziekte (per definitie). De diagnose wordt gesteld op basis van symptomen. De symptomen van dit syndroom zijn zo gewoon, dat we kunnen concluderen dat alle kinderen – in het bijzonder jongens – aan deze diagnose voldoen."¹⁹

Dr. Fred A. Baughman, een kinderneuroloog uit Californië, zegt dat de frequentie waarmee op scholen de diagnose "leerstoornis" en "ADHD" wordt gesteld "evenredig is aan de aanwezigheid en de invloed binnen die scholen van mensen die diagnoses stellen op het gebied van het verstand/hersenen, testers en therapeuten".

Op dit moment geven Amerikaanse scholen minimaal 1 miljard dollar per jaar uit aan psychologen

“De biologische psychiatrie moet nog steeds elke psychiatrische conditie/diagnose aantonen als abnormaliteit/ziekte of als iets ‘neurologisch’, ‘biologisch’, ‘chemisch onevenwichtigs’, of ‘genetisch’.”

– Dr. Fred Baughman jr., Kinderneuroloog, 2002

die fulltime bezig zijn met het diagnostiseren van leerlingen.²⁰ Jaarlijks wordt er 15 miljard dollar uitgegeven aan het stellen van diagnoses, behandelingen en onderzoeken naar deze zogenaamde “stoornissen”. De jaarlijkse omzet van de medicijnen die de symptomen van ADHD onder controle houden, heeft inmiddels de 1,3 miljard dollar bereikt.

Dhr. Fred Shaw junior, een voormalig plaatsvervangend sheriff in Los Angeles en tegenwoordig manager van diverse tehuizen voor jongens (alternatieven voor de gevangenis) in Californië, doet zijn relaas: “Er werd een jongen naar het tehuis gebracht die de diagnose ADD (Attention Deficit Disorder) had gekregen. De behandelend psycholoog zei dat we hem vermoedelijk niet zouden willen accepteren. Omdat hij ADD zou hebben, stelde ik de jongen wat simpele vragen: ‘Wat is het langste dat je ooit met een meisje aan de telefoon hebt gekletst?’ ‘Drie tot vijf uur,’ antwoordde hij. ‘Kun je je herinneren wat ze zei?’ hij kon het zich allemaal herinneren. ‘Hoe lang kun je met Nintendo spelen?’ Hij vertelde me dat hij *acht* uur achter elkaar door speelde. ‘Hoe zit het met boeken? Kun je lezen?’ Hij zei dat hij boeken van het begin tot

het einde las – degene die hij leuk vond om te lezen. Hij speelde ook hele basketbalwedstrijden. Dus het leek mij dat hij *aandacht* kon schenken aan alles waar hij in *geïnteresseerd* was.”²¹

Tana Dineen, een Canadese psychologe en schrijfster van *Manufacturing Victims*, zegt dat psychologie noch een wetenschap noch een beroep is, maar een industrie die gezonde mensen in slachtoffers verandert om zichzelf een constante bron van inkomsten te verschaffen.²² In de herdruk van haar boek in 2001 voegde ze toe: “De psychologische industrie heeft maling aan de schade die zij aanricht aan degenen die er gebruik van maken en aan de samenleving als geheel en geeft er de voorkeur aan deze gewoon te negeren”.²³

Na het onderwijssysteem te hebben geïnfiltreerd en aldaar posities van macht en autoriteit te hebben verworven en de voorbereidingen te hebben getroffen voor een systematische aanval met psychiatrische diagnoses, gooide de psychiatrie haar volgende, meest gevaarlijke en meest winstgevende wapen in de strijd tegen onze jongeren – verslavende en bewustzijnsveranderende middelen vermomd als medicijnen.

“De psychologische industrie is niet bezorgd over, en zou het liefst voorbijgaan aan, de schade die zij veroorzaakt niet alleen bij gebruikers maar ook in de samenleving als geheel.”

– Tana Dineen, psycholoog en schrijver van *Manufacturing Victims*, 2001

BELANGRIJKE FEITEN

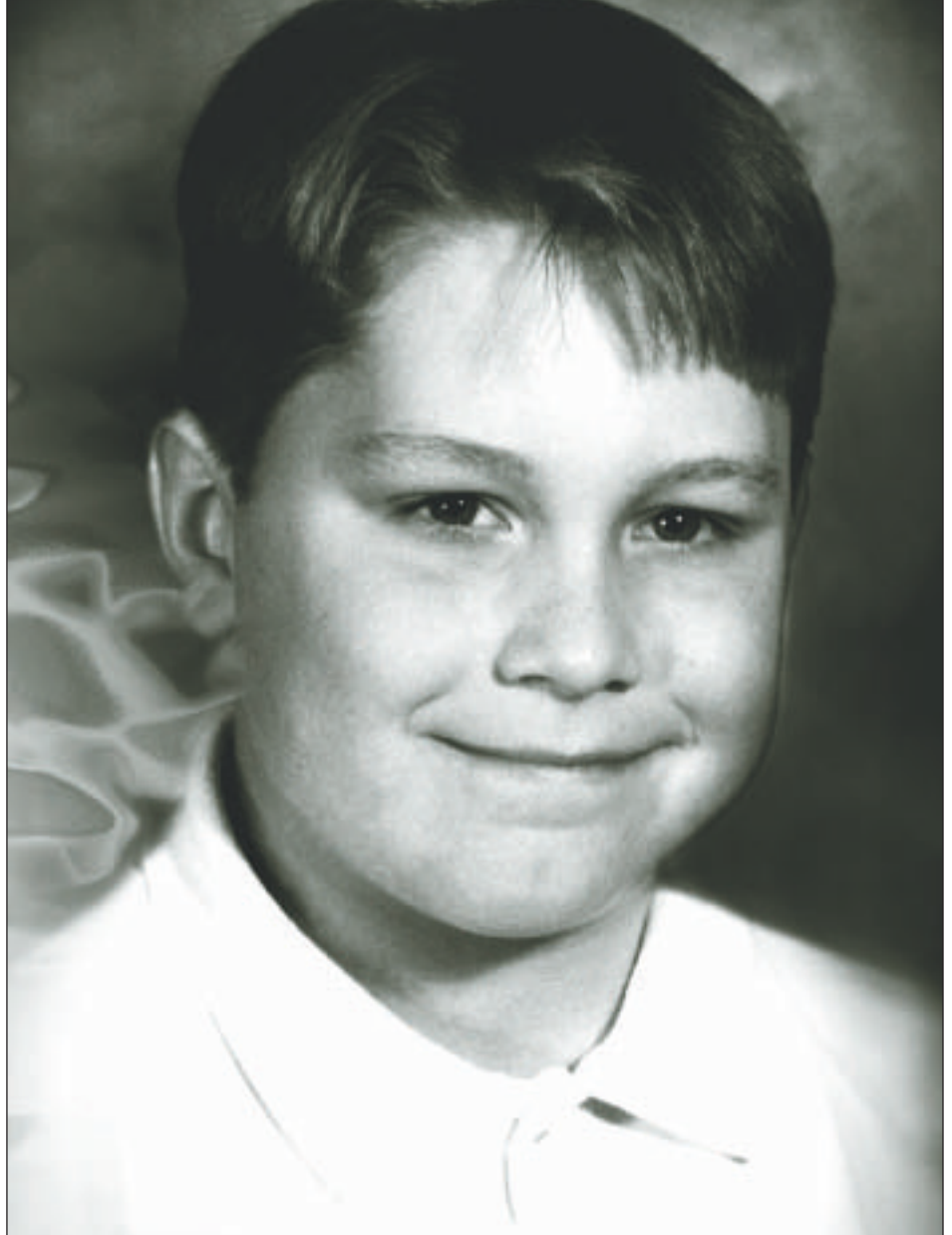
1 Psychiaters theoretiseren dat geestelijke problemen voortkomen uit een "chemische onevenwichtigheid" in de hersenen of het resultaat zijn van een "neurobiologische stoornis", om het toedienen van sterke bewustzijnsveranderende drugs te rechtvaardigen.

2 Kinderen worden gediagnosticeerd met "chemische onevenwichtigheden" ondanks het feit dat er geen testen bestaan om die claim te onderbouwen en men geen idee heeft hoe een correct chemisch evenwicht eruit zou moeten zien.

3 Met miljoenen kinderen die onterecht de diagnose "ADHD" hebben gekregen, creëren psychiaters een generatie van drugsverslaafden. De producent van één stimulerend middel dat voorgeschreven wordt bij "ADHD" geeft toe dat het een verslavende drug is.

4 Miljoenen kinderen en adolescenten gebruiken antidepressiva waar de Engelse, Australische, Europese en Amerikaanse instanties voor controle op geneesmiddelen voor waarschuwen, omdat ze zelfmoord kunnen veroorzaken.

5 De stijging in zinloos geweld en moorddadige incidenten onder jongeren houdt verband met de introductie van en de stijging in het gebruik van voorgeschreven geweldsveroorzakende drugs.

Matthew Smith werd door zijn school gedwongen psychiatrische stimulerende middelen te gebruiken om hem te helpen beter te 'focussen'. Maar in het jaar 2000 stierf hij op 14-jarige leeftijd aan een hartaanval die door de patholoog-anatoom werd toegeschreven aan een stimulerend middel. Steeds meer kinderen krijgen de diagnose ADHD opgeplakt, een 'ziekte' waarvan het nooit klinisch is aangetoond dat die bestaat. De verantwoordelijkheid voor deze toename ligt voor een deel bij de grootschalige marketing.

HOOFDSTUK DRIE

Kinderen aan de drugs

Toen James de diagnose Attention Deficit Disorder kreeg, weigerde zijn moeder hem psychiatrische middelen te geven en bracht hem naar een andere school. Zijn dossier werd echter doorgestuurd en begeleiders op de nieuwe school drongen aan op een psychologische evaluatie. Diagnose: ADD. Behandeling: psychiatrische drugs.

De zaak liep al snel uit de hand. "Op school werd mijn zoon een etiket opgeplakt en kreeg hij drugs waaraan hij bijna overleed," aldus zijn moeder. Drie dagen nadat hij met de drugs was begonnen, ontving ze een dringend telefoontje van de school dat haar zoon hevige pijn in de borst had en met spoed naar het ziekenhuis moest worden gebracht. De doktoren vertelden haar dat het een reactie op de drug was. Zodra ze stopte haar zoon de pillen te geven, week het gevaar.²⁴

James heeft geluk gehad. Miljoenen kinderen over de hele wereld hebben minder geluk.

Dr. Baughman rapporteert: "De volgende kinderen zijn niet langer

hyperactief of onoplettend – ze zijn dood. Tussen 1994 en 2001 werd ik, op medische of juridische gronden, formeel of informeel, geraadpleegd bij de volgende sterfgevallen: Stephanie, 11, kreeg een stimulerend middel voorgeschreven en stierf aan hartrit-mestoornissen; Matthew, 13, kreeg een stimulerend

middel voorgeschreven en stierf aan cardiomyopathie [ziekte aan de hartspier]; Macauley, 7, kreeg een stimulerend middel en drie andere psychiatrische middelen voorgeschreven en stierf aan een hartaanval; Travis, 13, kreeg een stimulerend middel voorgeschreven en kreeg last van cardiomyopathie; Randy, 9, kreeg een stimulerend middel en diverse andere middelen voorgeschreven en stierf aan een hartaanval; Cameron, 12, kreeg een stimulerend middel voorgeschreven en stierf aan hyper-eosinofisch syndroom [abnormale toename van de witte

bloedlichaampjes]. Dit is een hoge prijs om te betalen voor de 'behandeling' van een 'ziekte' die niet bestaat."

"Zonder abnormaliteiten in het 'ADHD' kind, is het pseudo-wetenschappelijke etiket niets anders dan stigmatiserend en is de behandeling met drugs die onveranderlijk volgt een fysieke mishandeling. Het 'medicijn' dat meestal voor ADHD en 'leerstoornissen' wordt voorgeschreven, is een gevaarlijke en verslavende amfetamineachtige drug."

– Dr. Fred Baughman jr.,
Kinderneuroloog, 2002

De zwendel rond "chemische oneven- wichtigheid"

Door middel van massale promotie en marketingcampagnes worden psychiatrische middelen steeds meer voorgeschreven als het wondermiddel voor de onvermijdelijke problemen en uitdagingen van het leven.

De meest recente campagne van de psychiatrie is de theorie dat alle geestelijke problemen veroorzaakt worden door een "chemische onevenwichtigheid" in de hersenen, of "neurobiologische stoornis".

Psychiater David Kaiser is ondubbelzinnig over de leugen van de neuro-biologische stoornis: "De

moderne psychiatrie moet nog steeds overtuigend bewijs leveren voor de genetische/biologische oorzaak van welke geestelijke ziekte dan ook... Patiënten worden gediagnostiseerd met een 'chemische onevenwichtigheid' ondanks het feit dat er geen test bestaat om een dergelijke bewering te onderbouwen, en... men heeft geen idee hoe een correcte chemische balans er uit zou moeten zien."²⁵

In 2001 stelde Ty C. Colbert, schrijver van *Rape of the Soul: How the Chemical Imbalance Model of Modern Psychiatry has Failed its Patients*: "Zoals bij alle geestelijke stoornissen is er geen biologische test of een biologische aanwijzing voor ADHD". Hij citeert uit de Conferentie over ADHD van de Amerikaanse Surgeon General die tot de volgende conclusie kwam: "Net als bij alle andere emotionele stoornissen, hebben onderzoekers energiek geprobeerd bewijs te vinden dat ADHD wordt veroorzaakt door een chemische onevenwichtigheid, maar ze hebben niets gevonden".²⁶

Wanneer het idee van een "chemische onevenwichtigheid" succesvol wordt gebruikt om de medewerking van onwetende ouders te verkrijgen, wordt er een gevaarlijk precedent gecreëerd. "Deze kinderen geloven dat er iets mis is met hun hersenen waardoor het onmogelijk is zichzelf onder controle te houden zonder een pil te gebruiken," zegt Dr. Baughman.²⁷

Met "pil" wordt natuurlijk bedoeld: gevaarlijke en verslavende amfetamineachtige stimulerende middelen of antidepressiva zoals Selective Serotonin Reuptake Inhibitors (SSRI's).

Door miljoenen kinderen op frauduleuze wijze met "ADHD" te bestempelen, creëren de psychiaters een generatie van drugsverslaafden. De fabrikant van methylfenidaat (Ritalin) geeft toe dat *het een verslavende drug is*.²⁸ Verslavende drugs brengen een cultuur voort van handel in drugs en misbruik. Ritalin en andere

stimulerende middelen worden heden ten dage illegaal verhandeld op scholen in diverse landen voor 2 tot 10 dollar per pil.²⁹ Omdat het krachtiger is dan cocaïne, stampen de kinderen de tabletten fijn en snuiven ze op. "Een behoorlijk aantal heeft dit geprobeerd. De meeste jongens versterken het effect door het te roken, sommigen mengen het met glucose en snuiven het. Het maakt ze aan het lachen," aldus Simon, een 14-jarige leerling uit Engeland.³⁰ In Engeland zijn er zelfs al kinderen van 6 jaar die verslaafd raken aan een psychiatrisch stimulerend middel dat illegaal wordt verhandeld door jonge dealers.³¹

Over de gehele wereld nam de productie van methylfenidaat toe van 2,8 ton in 1990 tot 15,3 ton in

1997. In Mexico nam de verkoop van dit stimulerende middel met 800% toe tussen 1993 en 2001. Australië meldt dat het aantal recepten voor stimulerende middelen voor kinderen in de afgelopen twintig jaar 34 maal zo hoog is geworden. In 2003 werden er ook nog een slordige 250.000 recepten uitgeschreven voor dexamfetamine, dat nog beter verkoopt dan Ritalin.³² In 2002 meldde de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa dat de hoogste

gebruikspercentages van methylfenidaat in Europa voorkwamen in Zwitserland, IJsland, Nederland, Engeland, Duitsland, België en Luxemburg. In Engeland steeg het aantal recepten voor stimulerende middelen voor kinderen met 9.200% tussen 1992 en 2000.³³

Daarnaast gebruiken nog 1,5 miljoen kinderen en tieners in de Verenigde Staten SSRI antidepressiva.³⁴ Tussen 1998 en 2002 was er in Canada bijna een verdubbeling van het aantal tienermeisjes tussen de 15 en 18 dat antidepressiva slikte.³⁵ In Engeland is het aantal recepten voor antidepressiva in 10 jaar tijd ook meer dan verdubbeld.³⁶

Op scholen in Queensland, Australië, staan

"Net als bij alle andere emotionele stoornissen, hebben onderzoekers energiek geprobeerd bewijs te vinden dat ADHD wordt veroorzaakt door een chemische onevenwichtigheid, maar ze hebben niets gevonden."

- Ty C. Colbert, schrijver van *Rape of the Soul*

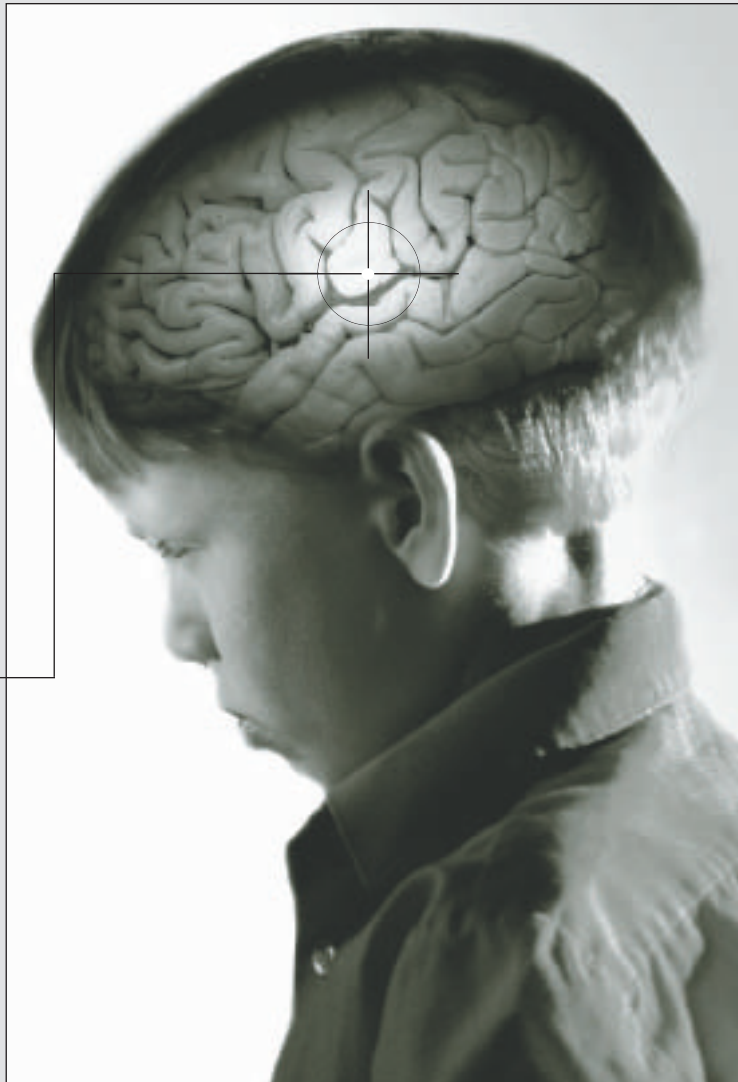
NADER BEKEKEN

De mythe over chemische onevenwichtigheid

In talloze publicaties in psychiatrische en medische tijdschriften zijn de hersenen ontleed en de delen ervan benoemd en geanalyseerd. Het publiek wordt overvallen met de laatste psychiatrische theorieën over hoe lichamelijke en chemische samenstellingen in de hersenen ons gedrag bepalen en geestelijke stoornissen of aandoeningen veroorzaken. Wat mist in dit hele verhaal is wetenschappelijk bewijs.

“Er bestaan geen testen om de status van de hersenen van een levende persoon vast te stellen.” Er zijn ook geen “biologische, anatomische of functionele aanwijzingen gevonden die de hersenen van geestelijk gestoorden onderscheiden van die van anderen”.

– Elliot S. Valenstein,
professor in de bio-psychologie

kinderen niet langer in de rij voor melk, maar voor de drugs om hun “gedragsproblemen” onder controle te brengen. Leraren slijten hun dagen met het uitdelen van “medicatie”.³⁷ Het is geen plezierige taak. Een leraar merkte op: “Als leraar voor jonge kinderen breekt het mijn hart om [deze drugs] aan kinderen vanaf drie jaar te moeten verstrekken en hen vervolgens de dag door te zien brengen in een zombieachtige toestand”.³⁸

De gevolgen voor de kinderen zijn catastrofaal. Thomas Moore, schrijver van *Prescriptions for Disaster*,

zegt dat het huidige gebruik van middelen zoals Ritalin een hele generatie kinderen “ontzettende risico’s” doet lopen. De drug wordt gegeven, zegt hij, voor “korte termijn gedragscontrole – niet om enig identificeerbaar gevaar voor de gezondheid [van de kinderen] te verminderen. Chemische controle van menselijk gedrag op een dergelijke grote schaal is nog niet eerder in onze maatschappij voorgekomen buiten verzorgingstehuizen en psychiatrische ziekenhuizen.”

BELANGRIJKE FEITEN

1 Het psychologische programma "waardenverheldering" kwam uit Duitsland en werd in Amerikaanse klaslokalen geïntroduceerd in de zestiger jaren onder diverse namen, inclusief Resultaat Gericht Onderwijs (Outcome Based Education, OBE)

2 Zeker vijf tieners die verantwoordelijk waren voor slachtpartijen op Amerikaanse scholen hadden psychologische lessen voor gedragsverandering gevolgd zoals "omgaan met de dood". Ook de schutters van Columbine High School, Eric Harris en Dylan Klebold.

3 In Japan was het hoogtepunt van de negatieve invloed van de psychiatrie en psychologie in scholen een leraar, die, verkleed als terrorist, het klaslokaal binnestormde en de kinderen doodsbang maakte om hen zo iets te "leren" over geweld.

4 Beverly Eakman, onderwijskundige en schrijfster, zegt dat de agenda van psychiaters en psychologen gericht was op het "omverwerpen van academische kennis" in het voordeel van manipulatieve psychologische programma's en gevaarlijke psychotrope drugs.

Psychiatrische drugs en psychologische praktijken lagen aan de basis van het zinloze geweld in Amerikaanse middelbare scholen zoals de schietpartij in 1999 in Columbine, Colorado (hierboven). Ook het zinloze geweld dat in andere landen gepleegd werd door teenagere, staat ermee in verband.

HOOFDSTUK VIER

Het vernietigen van goed en kwaad

In maart 1998 lieten Andrew Goldon, 11 jaar, en z'n neef Mitchell Johnson, 13 jaar, het alarm afgaan op de Westside lagere school in Arkansas, hetgeen er toe leidde dat leerlingen en leraren zich op het schoolplein verzamelden. Vervolgens openden de twee jongens het vuur en schoten lukraak op hun slachtoffers. Ze doodden vier leerlingen en een leraar.⁴⁰

In 2002 doodde een van school gestuurde leerling in Duitsland 18 mensen en zichzelf tijdens een examen wiskunde. In Japan onthoofdde een 14-jarige zijn 11-jarige vriend, en stak een andere tiener een bejaarde buurvrouw dood, omdat hij wilde ervaren hoe het is om iemand te doden.⁴¹ Japan, Canada, Israël en Frankrijk rapporteren een drastische toename van het geweld op scholen.⁴² In Engeland zijn er tegenwoordig speciale scholen voor jongelui die de orde verstoren, soms gewelddadig zijn en permanent van andere scholen zijn uitgesloten.⁴³

Er zijn vele mogelijke verklaringen, waaronder geweld op televisie en de verkrijgbaarheid van vuurwapens en andere wapens.

Inderdaad, kinderen kunnen beïnvloed worden door geweld op TV. Inderdaad, vuurwapens zijn gemakkelijk verkrijgbaar. Maar dat waren ze 40 jaar geleden ook en toen gingen kinderen er niet op uit om er koeltjes met voorbedachten rade massamoorden mee te plegen.

Om de werkelijke reden te ontdekken is het nodig om onze moderne scholen aan een nader onderzoek te onderwerpen, speciaal de programma's die morele waarden onderwijzen. Bij het bestuderen van het

onderwijs in de Verenigde Staten ontdekken we dat morele waarden intensief en op ongunstige manier onder de aandacht worden gebracht sinds 1967, toen "waardenverheldering" voor het eerst als lesprogramma op scholen werd gegeven.

Als deel van het pakket technieken van Resultaatgericht Onderwijs (OBE), kwam "waardenverheldering" uit Duitsland en werd het in de klaslokalen van de Verenigde Staten onder diverse namen geïntroduceerd: sensitivity training, begeleidingsgroepen, training in zelfvertrouwen, moreel redeneren

en kritisch denken, om er maar een paar te noemen. Het waren niets meer dan mentale technieken om gedrag te veranderen, of botter gezegd, meningen te veranderen.⁴⁴

Kinderen en tieners worden gemanipuleerd en gekneed met het doel om bepaalde gewenste psychologische "resultaten" te bereiken. Dit proces omvat o.a. het afbreken en op subtiele wijze vernietigen van de waarden die het

kind al verworven had – in het bijzonder de waarden van zijn familie – en deze te vervangen door het idee dat het niet duidelijk is wat goed of slecht is. Dit wordt alleen bepaald door persoonlijke opinie.

Tom DeWeese van de Amerikaanse Policy Foundation vertelt het verhaal van een 9-jarige jongen die, na een les waardenverheldering, zijn moeder vertelde dat hij "houthakkers in dezelfde categorie indeelde als moordenaars en kwezels". "deze op de psychologie gestoelde programma's zijn schadelijk voor kinderen... het is hersenspoeling van de

"De herinterpretatie en, uiteindelijk, het met wortel en tak uitroeien van het begrip van goed en kwaad... is de doelstelling van elke effectieve psychotherapie... de psychiatrie moet nu beslissen wat de nabije toekomst is van het menselijke ras. Niemand anders kan dit."

– G. Brock Chisholm, psychiater en Canada's
Staatssecretaris van Gezondheid en Welzijn, 1945

baarmoeder tot het graf," aldus DeWeese.⁴⁵

Volgens William Kilpatrick, schrijver van *Why Can't Johnny Tell Right From Wrong*, worden "gevoelens, persoonlijke groei en een compleet onbevooroordeelde houding" benadrukt. Echter, "er wordt geen tijd besteed aan het geven van morele begeleiding of het vormen van karakter. Deugden worden niet uitgelegd of bediscussieerd, er worden geen voorbeelden van goed gedrag gegeven, er wordt geen reden gegeven waarom een jongen of meisje überhaupt goed zou willen zijn..."⁴⁶

Onderwijskundige Beverly Eakman beschrijft het effect van de psychiatrische en psychologische invloed op scholen: "Het is hun duidelijke en openlijke agenda geweest om systematische, wetenschappelijke, op kennis gebaseerde lesprogramma's overboord te gooien."⁴⁷

Zeker vijf tieners die verantwoordelijk waren voor slachtpartijen op Amerikaanse scholen hadden psychologische lessen voor gedragsverandering gevolgd zoals "omgaan met de dood" en "baas over boosheid".

Het lesprogramma voor gezondheid en sociale wetenschappen op scholen in Arkansas omvat lessen over "het oplossen van conflicten" die benadrukken dat de leerlingen "de mogelijke oorzaken van conflicten op school, binnen de familie en binnen de samenleving onderzoeken" en "strategieën laten zien om conflicten op een gezonde manier te voorkomen en op te lossen". De schietpartij op de Westside school in Arkansas werd aangezwengeld doordat één van de jongens z'n verkering verbrak, hetgeen hij ogenschijnlijk "oploste" door in koelen bloede zijn medeleerlingen te doden. En hoewel "baas over boosheid" individuen zou leren om hun agressie en woede te beheersen, sloeg een jongen in een klas een medeleerling zo erg in elkaar dat deze zes dagen later nog steeds in het ziekenhuis lag.⁴⁸

"Omgaan met de dood" is een psychologisch

experiment dat in veel landen al sinds 1970 in gebruik is. Het vereist dat kinderen praten over zelfmoord en hun eigen testament en grafschrift schrijven. In een van die lessen "omgaan met de dood" in de Verenigde Staten werden de leerlingen meegenomen naar een verlaten rivieroever om een in scène gezette misdaadplek te bekijken, compleet met "een paspop zonder ledematen in een kofferbak, een afgehakte arm in een boodschappentas en een bebloede zaag".⁴⁹

In een bizarre poging om kinderen in Kyoto, Japan, iets te leren over geweld, vermomde een leraar zich met

pet en zonnebril en stormde een klas met 11-jarigen binnen, terwijl hij met een ijzeren staaf van een halve meter zwaaide. De leerlingen struikelden over de tafels en stoelen in hun poging om te ontsnappen.⁵⁰

Bezorgde ouders noemen de schutters op de middelbare school in Columbine, Eric Harris en Dylan Klebold, als belangrijkste voorbeeld van het falen van "baas over boosheid" en "omgaan met de dood" programma's.

Harris slikte een antidepressivum dat een gewelddadige manie kan veroorzaken. Zowel hij als Klebold volgde er een door de rechter

opgelegde, psychologische begeleiding bij, waar "baas over boosheid" deel van uitmaakte. Harris moest zich zijn eigen dood voorstellen, hij had later een droom waarin hij en Klebold een dolle schietpartij uitvoerden in een winkelcentrum. Na het opschrijven en aan z'n leerkracht overhandigen van zijn droom, maakten Harris en Klebold de droom tot werkelijkheid door een leraar, hun klasgenoten en zichzelf te vermoorden.⁵¹

Het samenvoegen van een waardensysteem dat zich niet uitsprekt over goed en kwaad, samen met een zware nadruk op het 'educatieve' gebruik van psychiatrische middelen die geweld veroorzaken, creëert een kruisvat dat wacht op een vonk.

Eric Harris

Jeremy Strohmeyer

Kip Kinkel

Deze jonge misdadigers vermoordden 22 mensen nadat zij behandeld waren met psychiatrische of psychologische technieken voor gedragsverandering en drugs.

SPECIALE RAPPORTAGE

Wat gebeurt er werkelijk in de klas?

Leerlingen worden vaak getest of er wordt een "karakterschets" van hen gemaakt met behulp van lijsten met vragen naar de houding en het gedrag van henzelf en hun ouders. Dit gebeurt met vragen over hoe vaak ze cocaine hebben gebruikt en geslachtsgemeenschap hebben gehad.⁵²

Eén van de programma's voor het "testen van tieners" in de Verenigde Staten bevat vragen zoals: "Is er een periode geweest waarin niets leuk voor je was en je gewoonweg nergens in geïnteresseerd was?"⁵³ Vervolgens wordt het kind doorverwezen naar een psycholoog of psychiater en krijgt het, in de regel, drugs voorgeschreven. Joseph Glenmullen van de universiteit van Harvard stelt dat de vragenlijst met symptomen die gebruikt wordt om depressies te "diagnosticeren", "er wellicht wetenschappelijk uitziet," maar "als men de gestelde vragen en de gebruikte schalen bestudeert, blijken de maatstaven volkomen subjectief..."⁵⁴

De drugs die voorgeschreven worden bij "depressies" kunnen gewelddadig en suïcidaal gedrag veroorzaken. In 2003 waarschuwde de Engelse organisatie voor controle op geneesmiddelen artsen om geen SSRI antidepressiva meer voor te schrijven aan kinderen onder de 18 jaar, vanwege het risico op zelfmoord. In het volgende jaar gaf de Amerikaanse Food and Drug Administration een soortgelijke waarschuwing uit, net als de Australische, Canadese, en Europese instanties. In oktober gaf de FDA opdracht tot het plaatsen van "waarschuwingstickers" over het zelfmoordrisico op verpakkingen van SSRIs.

De waarschuwing kwam te laat voor onder andere Matt Miller en Cecily Bostock. In 2001 hing Matt Miller zichzelf op in de kast van zijn slaapkamer nadat hij een week lang een antidepressivum had geslikt. Cecily stak zichzelf in de borst met een keukenmes twee weken

nadat ze was begonnen het antidepressivum te slikken.⁵⁵ "Om op deze gewelddadige, ongewone manier te sterven zonder een geluid te maken... moeten de drugs haar over het randje hebben geduwd," aldus Sara, Cecily's moeder.

"Waarschuwingstickers kunnen het probleem niet voorkomen omdat de drugs waaraan de kinderen overlijden zijn goedgekeurd door de FDA en vervolgens worden voorgeschreven voor verzonnen diagnoses. Verder worden psychiatrische drugs en lesprogramma's op scholen in verband gebracht met de stijging van moorddadig geweld onder de jeugd. Psychotische episoden en gewelddadig gedrag worden in verband gebracht met chronisch misbruik van stimulerende middelen.⁵⁷ Minstens 5% van de patiënten die SSRIs gebruiken heeft last van "algemeen erkende" bijverschijnselen, zoals gejaagdheid, angst, agressie, hallucinaties en depersonalisatie.⁵⁷

Geweld door tieners die psychiatrische drugs hebben gebruikt, kan niet genegeerd worden. In februari 2004 schoot de 15-jarige Andreas in Duitsland zijn pleegvader dood na een jarenlange psychiatrische behandeling; hij gebruikte voorgeschreven psychotrope drugs. Op 17 mei 2004 werd de 19-jarige Ryan Furlough uit Maryland veroordeeld wegens moord met voorbedachten rade op een schoolvriend in 2001. Ryan slikt op dat moment verschillende voorgeschreven antidepressiva. In juli 1999 staken twee jongens in Japan, 15 en 16 jaar oud, een 16-jarige middelbare scholier neer, terwijl ze slaappillen gebruikten, omdat die hen, zoals ze zelf zeiden, "onoverwinnelijk" maakten.

Het advies van de onderwijskundige Beverly Eakman is: "Stuur de geestelijke gezondheidszorg met onbetaald verlov".⁵⁸

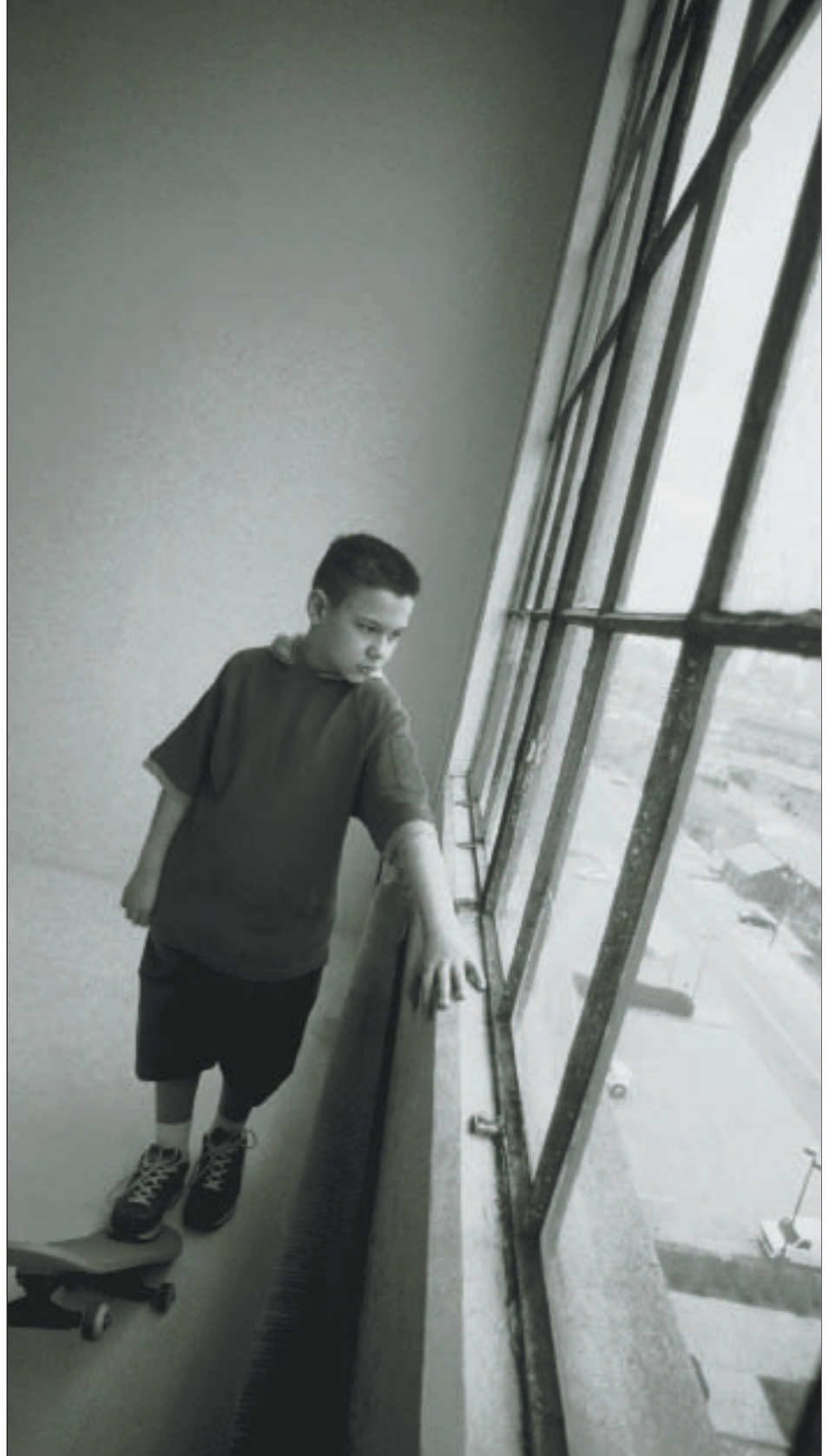
BELANGRIJKE FEITEN

1 Psychiaters vertelden regeringen dat ze de wereld van criminaliteit en ongelukkigheid konden verlossen, tegen hoge kosten. De psychiatrie blijft goed in het doen van fraaie beloften maar blijft in gebreke bij het nakomen ervan.

2 In 1930 konden 3 miljoen Amerikanen niet lezen omdat ze nooit naar school waren geweest; in 1990 konden 40 miljoen volwassenen , waarvan de meeste 9-12 jaar onderwijs hadden gevolgd, niet lezen.

3 In Engeland zijn er meer dan twee miljoen analfabeten en in Duitsland meer dan 800,000.

4 Tussen 1965 en 2001 nam het drugsgebruik onder kinderen en jonge volwassenen in de Verenigde Staten alarmerend toe met meer dan 2.900%. In Duitsland heeft driekwart van de tieners in het land hasj gerookt.

HOOFDSTUK VIJF

Onze kinderen op drift

Het uitschakelen van de fundamenten van het onderwijs “is één stap in het verbeteren van onderwijs,” leert Thorndike ons. Volgens de “geestelijke hygiëne” beweging zou de school het centrale punt kunnen zijn voor het “ontdekken, voorkomen en oplossen van persoonlijkheidsstoornissen”. Neurotische kinderen, aldus Dr. Chisholm, kwamen voort uit de “giftige zekerheden” die hun door hun ouders gevoerd waren en de frustraties die veroorzaakt werden door de onbruikbare ideeën over goed en kwaad, juist en verkeerd. Hopend op een “verbeterde geestelijke gezondheid” vertelde de WFMH (World Federation for Mental Health) aan regeringen dat het gezin verzwakt moest worden om “kinderen te bevrijden van de dwang van het gezinsleven”. Ze beweerden botweg dat de school de verantwoordelijkheid heeft “om de fysieke en geestelijke tekortkomingen te ontdekken die de ouder niet heeft ontdekt”.⁵⁹ Wundt riep om “vrijheid van morele waarden”.

In de nasleep van de Tweede Wereldoorlog getuigden psychiaters voor het Amerikaanse Congres dat er meer psychiaters nodig waren. Ze beweerden dat toekomstige slachtoffers van geestesziekten en hun families leed bespaard kon worden en dat de wereld bevrijd kon worden van criminaliteit en menselijk

lijden. Overeenkomstig hun reeds lang gevestigde patroon op elk gebied van menselijke activiteit, levert de psychiatrie niet wat zij belooft – ze levert in feite niets – en is gevaarlijk om in de buurt te hebben.

Wat is het blijvende resultaat van de gevaarlijke drugs en bemoeienissen van de psychiatrie en de psychologie?

Geletterdheid neemt drastisch af

In 1930 konden drie miljoen volwassen Amerikanen niet lezen, omdat ze *nooit* naar school waren geweest. In 1990 waren er 40 miljoen volwassenen – waarvan de meeste 9 tot 12 jaar scholing hadden gehad – die niet konden lezen.⁶⁰ Bijna 40 miljoen Amerikaanse volwassenen kunnen de waarschuwingen voor vergiftiging op een bus insecticiden of een brief van de leerkracht niet lezen, terwijl 53% van de afgestudeerde middelbare scholieren niet kan uitrekenen hoeveel wisselgeld ze moeten terug-

krijgen van \$3,00 als ze \$ 0,60 moeten betalen voor een kop soep en \$1,95 voor een broodje.

In Nieuw-Zeeland hebben naar schatting 100.000 mensen problemen met lezen, terwijl bijna 48% van de gevangenen minder goed leest dan een 10-jarige.⁶¹ Tegelijkertijd worden in Engeland meer dan twee miljoen mensen als compleet ongeletterd bestempeld en in Duitsland waren er in 1989 bijna 800.000 analfabeten.⁶²

“Doktoren zouden als doel moeten hebben al het mogelijke te doen om te voorkomen dat kinderen drugs voorgeschreven krijgen, in het bijzonder de drugs die een effect op het verstand kunnen hebben.”

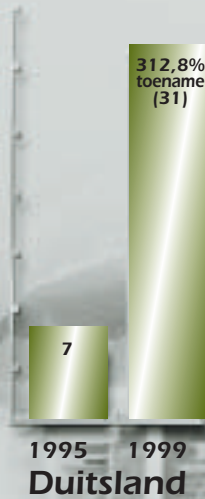
– George Lipton, hoofd afdeling Geestelijke Gezondheid, Ministerie van Volksgezondheid, West-Australië, 2002

Internationale explosie in het drogeren van kinderen

Het aantal kinderen aan de stimulerende middelen ging met 1000% omhoog tussen 1990 en 2000

Het aantal voorgeschreven stimuleringspillen (in miljoenen) ging met 24 miljoen omhoog tussen 1995 en 1999

Het aantal kinderen dat voorgeschreven stimulerende middelen gebruikte, nam toe met 184.200 tussen 1992 en 2000

Het aantal kinderen met het etiket 'hyperactief' nam toe met 600% tussen 1989 en 1996

In 1975 waarschuwde de schrijvers Peter Shrag en Diane Divoky voor een generatie aan de stimulerende middelen in hun boek *the Myth of the Hyperactive Child*.

“Een hele generatie wordt langzaam geconditioneerd om het eigen instinct te wantrouwen, om een afwijking van nauwkeurig afgebakende normen te zien als een ziekte en om op de instituten van de staat en op de technologie te vertrouwen om ‘gezondheid’ te definiëren ...de invloed van deze conditionering is bijna niet te berekenen.”

Ondanks een ontelbaar aantal voorzorgsmaatregelen hebben we in de negentiger jaren een alarmerende stijging gezien in het aantal kinderen met de diagnose ADHD, en in het gebruik van voorgeschreven stimulerende middelen en antidepressiva.

Zelfmoord onder kinderen stijgt alarmerend

Kinderen en psychiatrische drugs zijn letterlijk een dodelijke combinatie.

■ Een medisch rapport uit november 1997 onthulde: "De relatie tussen het gebruik van benzodiazepinen [een licht kalmerend middel] en zelfmoordpogingen is bijzonder hoog onder ... jongeren en mannen..."⁶³

■ Het *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry* van april 1996 bevatte een studie waaruit bleek dat "de oudere tricyclische antidepressiva een belangrijke oorzaak voor zelfmoord zijn" en verantwoordelijk waren voor de meerderheid van de bestudeerde sterfgevallen door antidepressiva tussen 1986 en 1990.⁶⁴

■ Een Franse studie uit december 1996 getiteld "Zelfmoord en bewustzijnsveranderende middelen" toonde het volgende aan: "Zelfmoordpogingen komen vaker voor bij patiënten die antidepressiva gebruiken dan bij patiënten die een placebo kregen".⁶⁵

■ Elk jaar doen in Denemarken ongeveer 2000 jongeren onder de 25 jaar een zelfmoordpoging.⁶⁶

■ Terwijl in Israël het geschatte percentage zelfmoorden onder Joodse jongens tussen de 15 en 19 jaar met ongeveer 183% is toegenomen.⁶⁷

Geweldsmisdrijven en drugsmisbruik

Terwijl psychiaters zeggen experts te zijn in het behandelen van delinquenten en crimineel gedrag, overtreft het aantal geweldsmisdrijven in de Europese Unie, Australië en Canada sinds kort de cijfers uit de Verenigde Staten.⁶⁸ Tussen 1975 en 2000 nam de criminaliteit toe met

■ 97% in Frankrijk

■ 145% in Engeland

■ 410% in Spanje⁶⁹

■ In Nederland is het aantal geweldsmisdrijven tussen 1996 en 2001 bijna verdubbeld.⁷⁰

■ Tussen 1965 en 2001 nam het drugsmisbruik onder kinderen en jonge volwassenen in de Verenigde Staten alarmerend toe met meer dan 2.900%.⁷¹

■ In Duitsland heeft driekwart van de tieners in het land hasj gebruikt.

Stel je voor dat het volgende scenario zich afspeelt. Je maakt je zorgen over het feit dat 2% van je leerlingen drugs gebruikt. Je leest over een "expert" die beweert dat hij dit probleem kan oplossen. Je voert een gesprek met hem en hij vertelt jou dat hij een autoriteit is en dat hij het probleem voor jou op zal lossen. Dat klinkt goed. Dus huur je hem in. Een jaar later heeft 20% van je leerlingen een drugsprobleem.

Je spreekt de expert erop aan en vraagt hem waarom je nu een ernstiger drugsprobleem hebt.

Zonder met zijn ogen te knippen antwoordt hij "Je hebt gelijk. Het is echt een probleem. Dit jaar heb ik twee keer zoveel geld nodig. Het eerste wat ik ga doen is er een andere expert bijhalen om het probleem te bestuderen.

Dan, afhankelijk van zijn bevindingen, zal ik er nog een paar experts bij moeten halen om me te helpen en aan het eind van het jaar zullen we het probleem hebben opgelost."

Zou je hem uitbetalen, of zou je hem eruit gooien?

Overheden hebben met gebruik van belasting-gelden dit soort "experts" ingehuurd. Het zijn psychiaters en psychologen. Ze beweerden de experts te zijn in het oplossen van het drugsprobleem, de criminaliteit, het geweld en het onderwijsprobleem in de maatschappij. Ze beweerden ook dat ze voor onze geesteszieken zouden zorgen en hen zouden genezen. Aan deze "experts" zijn geen miljoenen, maar miljarden betaald om deze taken te vervullen. Ze zijn hun beloften niet nagekomen.

"Kinderpsychiaters zijn één van de gevaarlijkste vijanden van kinderen en volwassenen... Zij moeten worden afgeschaft."

– Dr. Thomas Szasz,
emeritus professor in de psychiatrie, 1997

BELANGRIJKE FEITEN

1 Een competente niet-psychiatrische arts zou een grondig lichamelijk onderzoek uit moeten voeren om de kwalen die de symptomen van geestelijke stoornissen kunnen veroorzaken, vast te stellen.

2 Volgens medische deskundigen kan "hyperactief" gedrag vele oorzaken hebben, variërende van, maar niet beperkt tot, allergieën, toevoegingen aan het voedsel, gifstoffen in het milieu, onvoldoende slaap en bepaalde medicatie.

3 Als een kind niet leert of achter is op school of zich niet lijkt te kunnen concentreren is er misschien een goede bijlesleraar (één op één begeleiding) nodig.

4 Een kind kan ook problemen hebben omdat het erg creatief of hoogbegaafd is en meer stimulatie nodig heeft.

HOOFDSTUK ZES

De touwtjes weer in handen nemen

Tot dusverre heeft deze brochure de nadruk gelegd op de ernst van de situatie en op de wijze waarop psychiaters en psychologen onze eens zo succesvolle onderwijssystemen zijn binnengedrongen en deze veranderd hebben in laboratoria voor gedragsstudies.

Er zijn echter veel moedige individuen die succes hebben gehad te midden van deze teloorgang. Neem bijvoorbeeld de jonge moeder die moest vechten om voor haar zoon op de kleuterschool een verwijfsbriefje naar een KNO-arts te krijgen toen ze vermoedde dat hij een probleem met zijn gehoor had. De schoolverpleegster verwees hem echter door naar een psycholoog die hem het etiket "ADD" opplakte en vertelde dat hij een drug nodig had. Vier maanden lang vocht de moeder om de verwijzing te krijgen die ze wilde; uiteindelijk ontdekte de specialist dat de jongen chronisch last had van vochtophoping met als gevolg een gehoorverlies van 35-decibel. Binnen een maand lag de jongen in het ziekenhuis: een operatie van 15 minuten voorkwam een verspilde jeugd met psychiatrische middelen.⁷²

Een andere moeder werd op het kantoor van het hoofd van de school uitgenodigd, waar een psycholoog haar uitlegde dat de hersenen van haar zoon niet in staat waren op correcte wijze signalen te zenden, waardoor hij zich niet kon concentreren. Tim kreeg Ritalin voorgeschreven. Hij begon z'n eetlust te verliezen, hoofdpijn te krijgen en heel snel moe te worden en kon toch 's nachts niet slapen. Tim smeekte

dat hij niet afhankelijk wilde zijn van een pil en zei: "Ik ben al slim van mezelf, mam."

Op advies van een vriend ging de moeder met haar zoon naar een dokter die zich met alternatieve geneeswijzen bezighield. De dokter haalde Tim van de drugs af en begon hem voedingssupplementen en vitamines te geven. Hij ontdekte dat Tim een voedselallergie had. Toen dit opgelost was, begon Tim te eten en kon hij weer op natuurlijke wijze in slaap vallen. Er werd ook ontdekt dat Tim met de "hele woord methode" had leren lezen en als gevolg daarvan niet

begreep wat hij las. Zijn moeder kocht een "klankenspel", leerde hem grammatica en binnen enkele maanden schoot zijn leesniveau omhoog van het niveau van groep vier naar dat van groep acht.⁷³

Een ouder *kan* het 't beste weten en heeft het *volste recht* om controle over de situatie te nemen – een gedachte die maar al te

makkelijk uit het oog verloren wordt in wat een gevecht tussen David en Goliath lijkt voor ouders en families.

Deze voorbeelden laten zien dat, als we de leugens wegnemen, we hoop kunnen doen opleven en dat er goedkope, niet schadelijke en effectieve alternatieven zijn voor de dure, opgedrongen en onbruikbare methodes zoals het opplakken van een etiket, het toedienen van drugs en andere "oplossingen" van de psychiatrie.

Het is een feit dat niet ontdekte, onbehandelde lichamelijke ziekten zich dikwijls manifesteren als een "psychiatrisch symptoom."

"Vertrouw niet, zeg ik met klem, vertrouw niet op psychologen, psychiaters en de huidige drugscultuur in het onderwijs."

– Dr. Julian Whitaker, Whitaker Wellness Institute en CCHR International Commissielid

Het boek van psychiater Dr. Sydney Walker, *The Hyperactivity Hoax*, vermeldt een aantal redenen voor hyperactief gedrag: "Kinderen met hersentumoren in een vroeg stadium kunnen symptomen van hyperactiviteit en slechte concentratie ontwikkelen. Dit geldt ook voor kinderen met een lood- of pesticide vergiftiging en voor kinderen met beginnende diabetes, een hartziekte, wormen, virale of bacteriële infecties, slechte voeding, hoofdverwondingen, genetische afwijkingen, allergieën, lichte epileptische aanvallen, blootstelling aan kwik of mangaan, en honderden – ja honderden – kleine, grote of zelfs levensbedreigende medische problemen. Toch worden al deze kinderen bestempeld als hyperactief of ADD."⁷⁴

Een Engelse publicatie, *Mental Illness Not All in the Mind*, stelt: "De combinatie van elk van de volgende factoren: niet optimale voeding, blootstelling aan gifstoffen, overdadig suikergebruik, stimulerende en kalmerende middelen en voedselallergieën of intoleranties kan wezenlijk bijdragen aan mentale en emotionele gezondheidsproblemen. Het corrigeren van deze factoren leidt vaak tot een aanzienlijke verbetering."⁷⁵

Duizenden kinderen die aan de psychiatrische drugs zijn gezet, zijn eenvoudigweg "slim". Ze zijn niet "hyper" omdat hun hersenen niet correct werken, maar omdat ze het grootste gedeelte van de dag zitten te wachten op de langzamere leerlingen om ze in te halen. Deze kinderen vervelen zich dood en mensen die zich vervelen friemelen, wiebelen, krabben, strekken en beginnen (speciaal als het jongens betreft) kattenkwaad uit te halen," zegt Dr. Sydney Walker.⁷⁶

Onderzoeken tonen ook aan dat één op één begeleiding (tutoring) leidt tot verbetering van schoolresultaten.⁷⁷ Als uw kind niet leert of achter is op school of simpelweg geen lol heeft in z'n lessen of zich ogenschijnlijk niet kan concentreren,

zoek dan een capabele bijlesleraar die goede resultaten behaalt. Laat de leraar op school weten dat je wilt dat het kind zijn woorden volledig begrijpt en hiervoor gebruik maakt van een simpel woordenboek.

Er is een wereld van verschil tussen de kunst van het identificeren van symptomen en de wetenschap van het vinden en behandelen van oorzaken. Psychiaters specialiseren zich erin om symptomen te catalogiseren, doen hun best om ons ervan te overtuigen dat symptomen oorzaken zijn en dat hun behandelingen werken en volharden vervolgens in het behandelen van de symptomen. Als gevolg hiervan geloven velen hun propaganda dat ouders, armoede, misdaad, analfabetisme, zelfmoord, geestesziekten,

etc. enkele van de "oorzaken" zijn van de problemen van onze hedendaagse jongeren.

Maar dit zijn geen oorzaken, het zijn slechts symptomen. In het beste geval hebben de psychiatrische bemoeienis en behandeling alleen een verslechtering van elk van deze hierboven genoemde "ziektes" teweeggebracht. Blind voor de werkelijke oorzaken, blijven ze blind voor de

gevolgen van hun acties. In werkelijkheid zijn ze net zo erg als een dodelijk virus. Hierin ligt de waarheid omtrent de plaag van sociale problemen die onze jeugd en de gehele samenleving vandaag de dag teisteren – de werkelijke oorzaak van onze hedendaagse malaise is de psychiatrie zelf.

Het uiteindelijke doel van elke samenleving ten aanzien van onderwijs moet zijn om de bekwaamheid, het initiatief en het culturele niveau, en daarmee het overlevingspotentieel van de samenleving, te verhogen. Dit wordt alleen bereikt als de psychiatrie en psychologie, hun bemoeizuchtige testen, hun indringende en frauduleuze "diagnoses" en schadelijke drugs verwijderd worden uit scholen en het leven van onze kinderen.

Duizenden kinderen die aan de psychiatrische drugs zijn, zijn gewoon "slim". "Die leerlingen vervelen zich dood en iemand die zich verveelt, zit te friemelen en te wiebelen, te krassen, zich uit te rekken, en begint (speciaal als het om jongens gaat) kattenkwaad uit te halen."

– Dr. Sydney Walker,
schrijver van *The Hyperactivity Hoax*

AANBEVELINGEN

Aanbevelingen

- 1** U heeft het recht om te weigeren uw kind te onderwerpen aan enige psychologische of psychiatrische vragenlijst, test of evaluatie op school. Zorg ervoor dat u uw kind plaatst op een school die dit recht respecteert.
- 2** Als uw kind zonder uw toestemming is onderworpen aan psychologische of psychiatrische testen, of onder dwang is gedrogeerd en schade is toegebracht, neem dan contact op met een advocaat om vast te stellen of u een strafrechtelijke of civiele procedure kunt beginnen, in het bijzonder tegen de samenstellers van de vragenlijsten en, als dit psychiaters of psychologen zijn, hun opleidingsinstituten en beroepsverenigingen.
- 3** Laat van u horen, wees de stem van uw kind. Begin of sluit u aan bij een ouderbelangengroep die zich uitspreekt tegen het onrechtmatig diagnosticeren en aan de drugs zetten van onze kinderen en waar u wederzijdse steun kunt vinden.
- 4** Steun wettelijke maatregelen die kinderen zullen beschermen tegen psychiatrische en psychologische bemoeienissen en die hun destructieve invloed uit onze scholen verwijderen.
- 5** Uiteindelijk moeten de psychiatrie en psychologie uit het onderwijssysteem verwijderd worden en hun dwingende en onbruikbare methoden moeten niet langer door de overheid gefinancierd worden.

Citizens Commission on Human Rights International

De Citizens Commission on Human Rights (CCHR) werd in 1969 vanuit de Scientology Kerk opgericht met het doel om psychiatrische schendingen van mensenrechten te onderzoeken, aan de kaak te stellen en om het veld van de geestelijke gezondheidszorg op te schonen. CCHR heeft vandaag de dag meer dan 130 afdelingen in 31 landen. Adviseurs, die Commissarissen genoemd worden, vormen de Adviesraad en deze bestaat uit artsen, advocaten, onderwijskundigen, artiesten, zakenmensen en vertegenwoordigers van burger- en mensenrechtenorganisaties.

CCHR verstrekt geen medisch of juridisch advies, maar werkt wel nauw samen met artsen en ondersteunt medische beroepsbeoefenaars. CCHR houdt zich voornamelijk bezig met het frauduleuze gebruik van subjectieve "diagnoses" die niet op wetenschappelijke of medische feiten gebaseerd zijn. Gebaseerd op deze valse diagnoses rechtvaardigen psychiaters het voorschrijven van schadelijke behandelingen met o.a. bewustzijnsveranderende drugs die het onderliggende probleem van de persoon maskeren en zijn/haar herstel in de weg staan.

Het werk van CCHR sluit aan bij de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de VN, specifiek op de volgende punten die psychiaters dagelijks overtreden:

Artikel 3: "Een ieder heeft recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon."

Artikel 5: "Niemand zal onderworpen worden aan folteringen, noch aan wrede, onmenselijke of ontferende behandeling of bestraffing."

Artikel 7: "Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid aanspraak op gelijke bescherming door de wet."

Door de valse diagnoses, stigmatiserende labels, wetten voor gedwongen opnamen en wrede depersonaliserende "behandelingen" van de psychiatrie, worden duizenden mensen geschaad en worden duizenden hun bij geboorte gekregen mensenrechten ontzegd.

CCHR heeft vele honderden hervormingen bewerkstelligd door te getuigen bij openbare hoorzittingen die over psychiatrische mishandelingen gehouden werden en door samen te werken met de media, wetsdienaren en overheidsfunctionarissen.

DOEL VAN DE ORGANISATIE

DE CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS

onderzoekt en onthult schendingen van mensenrechten in de psychiatrie. Zij werkt nauw samen met gelijkgestemde groepen en personen die ook werken aan het opschonen van de geestelijke gezondheidszorg. CCHR zal dit blijven doen tot de schadelijke en gedwongen praktijken van de psychiatrie ophouden te bestaan en mensenrechten en de menselijke waardigheid hersteld zijn voor iedereen.

Raymond N. Haynes

California State Assembly:

"CCHR is vermaard om haar langdurige inspanningen om het foutief diagnosticeren en drogeren van kinderen te voorkomen...De bijdrage die de Citizens Commission on Human Rights Internationaal heeft geleverd aan de geestelijke gezondheid, nationaal, en internationaal, is onbetaalbaar en toont een organisatie die toegewijd is aan de hoogste idealen op het gebied van geestelijke gezondheidszorg."

Patti Johnson, Lid van de Colorado State Board of Education:

"Inspanningen door organisaties als CCHR zijn van vitaal belang als we willen slagen in het terugveranderen van onze scholen in plaatsen waar geleerd wordt. Dit

kan alleen gedaan worden door het uitschakelen van de onbruikbare en onwerkbare psychiatrische en psychologische lesprogramma's en vragenlijsten, en door onze kinderen toe te staan om met goede academische instructie over te gaan naar de volgende klas met gebruik van het potentieel dat ze hebben. Ik dank CCHR opnieuw."

Dr. Eleonora Prochazka

Apotheker en toxicoloog uit Duitsland:

"Ik waarschuw voor de gevaren van psychiatrische behandelingen, het gebruik van psychiatrische drugs en andere methoden die kunnen leiden tot de vernietiging van de persoonlijkheid en zelfs de dood. Ik wil CCHR bedanken voor hun opvallende toewijding om de waarheid hierover te openbaren."

Voor meer informatie:

CCHR International

6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Tel.: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

CCHR INTERNATIONAL

Adviesraad

De commissarissen van CCHR zijn gemachtigd om CCHR officieel te vertegenwoordigen, om CCHR te helpen met haar taak om het gebied van de geestelijke gezondheid te hervormen en om de rechten van mensen die geestelijk ziek zijn veilig te stellen.

Internationaal woordvoerder

Jan Eastgate
Citizens Commission on
Human Rights International
Los Angeles

Woordvoerder V.S.

Bruce Wiseman
Citizens Commission on
Human Rights United States

CCHR raadslid

Isadore M. Chait

Grondlegger

Dr. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie aan het Health Science Center van de State University van New York

Kunst en amusement

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello

David Pomeranz
Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politiek & recht

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B.
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Wetenschap, geneeskunde & gezondheid

Giorgio Antonucci, M.D.
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, Ph.D.
Mary Ann Block, D.O.
Roberto Cestari, M.D.
(also President CCHR Italy)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Mary Jo Pagel, M.D.
Lawrence Retief, M.D.
Megan Shields, M.D.
William Tutman, Ph.D.
Michael Wisner
Julian Whitaker, M.D.
Sergej Zapuskalov, M.D.

Onderwijs

Gleb Dubov, Ph.D.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Religie

Rev. Doctor Jim Nicholls

Bedrijfsleven

Lawrence Anthony
Roberto Santos

CCHR Kantoren

CCHR Australië

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Tel.: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR België

Citizens Commission on Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
België
Tel.: 324-777-12494

CCHR Canada

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Tel.: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

CCHR Denemarken

Citizens Commission on Human Rights Denmark
(Medborgernes Menneskerettighedskommission —MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Tel.: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

CCHR Duitsland

Citizens Commission on Human Rights Germany—
National Office
(Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Tel.: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Engeland

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Tel.: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchruk.org

CCHR Finland

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR Frankrijk

Citizens Commission on Human Rights France
(Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Tel.: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Griekenland

Citizens Commission on Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Hongarije

Citizens Commission on Human Rights Hungary
Pf. 182
1461 Budapest, Hungary
Tel.: 36 1 342 6355
Fax: 36 1 344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Israël

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Tel.: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Italië

Citizens Commission on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japan

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Tel./Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Mexico

Citizens Commission on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
proteglasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexico

Citizens Commission on Human Rights Monterrey, Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Tel.: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nederland

Citizens Commission on Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA Amsterdam
Holland
Tel./Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Nepal

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR Nieuw Zeeland

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Tel./Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@xtra.co.nz

CCHR Noorwegen

Citizens Commission on Human Rights Norway
(Medborgernes menneskerettighets-kommisjon, MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Oostenrijk

Citizens Commission on Human Rights Austria
(Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Tel.: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR Rusland

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Tel.: 7095 518 1100

CCHR Spanje

Citizens Commission on Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Taiwan

Citizens Commission on Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Tsjechië

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1,
Czech Republic
Tel./Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Zuid-Afrika

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Tel.: 27 11 622 2908

CCHR Zweden

Citizens Commission on Human Rights Sweden
(Komittén för Mänskliga Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Tel./Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Zwitserland: Lausanne

Citizens Commission on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Tel.: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

CCHR Zwitserland: Ticino

Citizens Commission on Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR Zwitserland: Zürich

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Tel.: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

REFERENTIES

Referenties

1. Elizabeth Shogren, "Drug Firms Say Secrecy Fostered Credibility 'Crisis,'" *Los Angeles Times*, 10 Sep. 2004.
2. Wilhelm Wundt, *Lectures on Human and Animal Psychology*, (MacMillan & Co., New York, 1894), pp. 5-6.
3. Ralph Epperson, *The Unseen Hand* (Publius Press, Tucson, Arizona, 1985), p. 383.
4. Paolo Lionni and Lance J. Klass, *Leipzig Connection* (Heron Books, Portland, Oregon, 1980), pp. 35-36.
5. B. K. Eakman, *Cloning of the American Mind, Eradicating Morality Through Education*, (Huntington House Publishers, Louisiana, 1998), p. 380.
6. Merle L. Borrowman, *Teacher Education in America*, (William Byrd Press, Inc.), 1965, p. 177 (Education Booklet text, cite 11 in the book).
7. *Op. cit.*, B.K. Eakman p. 380
8. John Rawlings Rees, "Strategic Planning for Mental Health," *Mental Health* Vol. 1, No. 4, Oct. 1940, pp. 103-4.
9. G. Brock Chisholm, "The Reestablishment of Peacetime Society: The Responsibility of Psychiatry," William Alanson White Memorial Lectures, Second Series, First Lecture, given on 23 Oct. 1945, *Psychiatry: Journal of Biology and Pathology of Interpersonal Relations*, 9, no. 1, Feb. 1946, pp. 7-9.
10. *International Congress on Mental Health*, London, 16-21 Aug. 1948, ed. J.C. Flugel, D. Sc. (Columbia University Press, New York, 1949), vol. 4, "Proceedings of the International Conference on Mental Hygiene," p. 259.
11. Sol Cohen, "The Mental Hygiene Movement, the Development of Personality and the Schools: The Medicalization of American Education," *History of Education Quarterly*, Summer 1983, p. 130.
12. *Op. cit.*, B. K. Eakman, p. 16.
13. *Zeitschrift für Kinderforschung*, published by Reiter, Villinger, Hoffmann and Zutt, Vol. 49, Issue 1, (Publishing House J. Springer, Berlin 1941), p. 14.
14. *Die Zeit*, No. 38, 1992.
15. "International Kraepelin Society," pamphlet distributed at the APA Annual Convention, held in Toronto, Canada, May/June, 1998.
16. Testimony given by Dr. Rex William Cowdry, Acting Director of the National Institute of Mental Health before a Subcommittee of the Committee on Appropriations, House of Representatives, 104th Congress, First Session, "Part 4, National Institutes of Health," section on the National Institute of Mental Health, Washington, D.C., 22 Mar. 1995, p. 1205.
17. Paula J. Caplan, *They Say You're Crazy* (Addison-Wesley, New York, 1995), p. 90.
18. American Psychiatric Association, *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (Third Edition)* (Press Syndicate of the University of Cambridge, Great Britain, 1980), pp. 41, 44, 385; American Psychiatric Association, *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (Third Edition - Revised)* (American Psychiatric Association, Washington, DC, 1987), p. 50; Theodore J. La Vaque, Ph.D., "Kids, Drugs, and ADD..." Internet address: <http://www.dct.com/~tlavaque/ritalin.html>, (accessed: 26 July 1998).
19. Louria Shulamit, M.D., Family Practitioner, Israel, 2002 - quote provided to CCHR International 22 June 2002.
20. Adrienne Fox, "Disabling Students With Labels? More Kids Winding Up in Special-Ed Programs," *Investor's Business Daily*, 17 Mar. 1998.
21. Evidence given by Fred Shaw Jr. to CCHR Commission Hearing into Psychiatric Labeling and Drugging of Children, Los Angeles, Nov. 1997, amended 13 July 1998.
22. Rebecca Wigod, "Psychology Neither Science nor Profession, Long-time Practitioner Says in Critical Book," *Vancouver Sun*, 22 Nov. 1996.
23. Tana Dineen, *Manufacturing Victims*, (Robert Davies Multimedia Publishing, Montreal, 2001) p. 270.
24. Evidence given to CCHR Commission Hearing into Psychiatric Labeling and Drugging of Children, Los Angeles, Nov. 1997, name changed.
25. David Kaiser, M.D., "Commentary: Against Biologic Psychiatry," *Psychiatric Times*, Dec. 1996, <http://www.mhsource.com/edu/psytimes/p961242.html> (accessed: 8 Dec., 1997).
26. Ty C. Colbert, Ph.D., *Rape of the Soul: How the Chemical Imbalance Model of Modern Psychiatry has Failed its Patients* (Kevco Publishing, California, 2001), pp. 74-75.
27. Fred A. Baughman, Jr., M.D., "Treatment of Attention-Deficit Hyperactivity Disorder," *Journal of the American Medical Association*, Vol. 269, No. 18, 12 May 1993, and interview, 2004.
28. *Physicians Desk Reference 1988*, (Medical Economics Company, Inc., New Jersey, 1988), p. 1897.
29. Jessica Lawrence, "'Kiddie Speed' for Exam Boost," *The Sunday Mail* (Australia), 28 Mar. 2004.
30. Mark Townsend, "Scourge of the Ritalin Pushers," *The Observer*, (UK), 4 May 2003.
31. *Ibid.*
32. Samantha Maiden, "A Million Scripts for 'Kiddie Speed,'" *The Australian*, 13 Apr. 2004.
33. Lucy Johnston, "These Youngsters are Like Guinea Pigs in a Huge Medical Experiment..." *Sunday Express*, 15 June 2003.
34. Kate Muldoon, "Shooting Spurs Debate on Prozac's Use by Kids," *The Oregonian*, 1 June 1998.
35. Isabel Vincent, "Increased Antidepressant Use by Pre-Schoolers 'Really Scary': Doctor," *National Post*, Canada, 3 Apr. 2004.
36. "The Eating Cure: Forget Drugs-Diet Is the Way Forward in Treating Mental Illness..." *The Guardian* (London), 4 May 2004.
37. Kara Lawrence, "Drug Shame, Row Over Virus of the '90s," *Sunday Mail*, 22 Feb. 1998.
38. Chris Griffith, "The Virus of the '90s, 'Zombie' Heartbreak," *Gold Coast Sunday Mail*, Mar. 1998.
39. Jeanie Russell, "The Pill That Teachers Push," *Good Housekeeping*, Dec. 1997.
40. John Kifner, "From Wild Talk and Friendship To Five Deaths in a Schoolyard," *The New York Times*, 29 Mar., 1998.
41. "Seventeen and Deadly, Japan, Violence and School Children," *Keys to Safer Schools.com*, Vol. 33, 1999.
42. Against Child Violence website, "Violence in Schools," *The Jerusalem Post Online*, 25 May 1999.
43. John McLeod, "Teaching the Unteachables," *Telegraph Magazine*, date unknown.
44. Suzanne Clarke, *Blackboard Blackmail*, (Footstool Publications, Memphis, 1988), p.138.
45. Thomas A DeWeese, Press Statement for the American Policy Foundation, 21 June 1995.
46. Greg Williams, "Why Are America's Morals Declining?" *The Oregon Observer*, June 1995.
47. *Op. cit.*, B. K. Eakman, p. 110.
48. Tamar Lewin, "Class Time and Not Jail Times For Anger, but Does It Work?" *The New York Times*, 1 July 2001.
49. "The Reincarnation of Death Education," *Education Reporter*, # 194, Mar. 2002.
50. *Op. cit.*, *Keys to Safer Schools.com*.
51. Richard Restak, "The 'Inner Child', the 'True Self' and the Wacky Map of Eupsychia," *The Washington Times*, 18 Aug. 2002.
52. "Profiles of Student Life," *Education Reporter*, No. 168, Jan. 2000.
53. The Columbia TeenScreenSM State-One Health Survey, 11 Sep. 2001.
54. Joseph Glenmullen, M.D., *Prozac Backlash*, (Simon & Schuster, NY 2000), p. 206.
55. Lauren Neergaard, "Parents Push to Limit Use of Antidepressants," *The Washington Times*, 3 Feb. 2004; Jason Cato, "Pittman Tragedy Detailed in Letter," *The Herald*, 3 Feb. 2004.
56. John Merline, "Public Schools: Pushing Drugs?" *Business Daily*, 16 Oct. 1997.
57. Charles Medawar, "Antidepressants Hooked on the Happy Drug," *What Doctors Don't Tell You*, Vol. 8, No.11, Mar. 1998, p. 3.
58. B. K. Eakman, "Stop Legitimizing Disorders; Cut Mental Health Industry Out of Schools," *The Washington Times*, 10 May 2002.
59. *Op. cit.*, B.K. Eakman, *Cloning of the American Mind*, p. 209; *Op. cit.*, Paolo Lionni, pp. 35 and 36; *Op. cit.*, G. Brock Chisholm, "The Reestablishment of Peacetime Society: The Responsibility of Psychiatry," pp. 7-8
60. Regna Lee Wood, "A Clear Close Look, Special Education, In The Name Of Helping The Disadvantaged, Are We Consigning Them To Permanent Illiteracy?" *Right To Read Report*, Vol. 1, No. 3, Jan. 1994, p. 2.
61. Barry Southam, "Why Your Boss Can't Read," *Listener*, p. 34.
62. UNESCO data, *op. cit.* (see "Alphabetism in the Mediaunson"); Southam, *op. cit.*, p. 34; UNESCO data reported in "Alphabetism in the Mediaunson," publication of the Grimme-Institut, p. 26.
63. Abstract from: C.I. Neutel, S.B. Patten, "Risk of Suicide Attempts After Benzodiazepine and/or Antidepressant Use," *Annals of Epidemiology*, Nov. 1997, Vol. 7:8, pp. 568-74.
64. Abstract from: M.W. Battersby, J.J. O Mahoney; A.R. Beckwith, J.L. Hunt; "Antidepressant Deaths by Overdose," Abstract from *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry*, Apr. 1996, Vol. 30, No. 2., pp. 223-8.
65. Abstract from: M. Lejoyeux, F. Rouillon, "Suicide and Psychotropic Drugs," *Encephale*, Dec. 1996, Vol. 22, Spec. No. 4, pp. 40-45.
66. "Many Young People Attempt Suicide," *Berlingske Tidende* (Denmark), 28 Dec. 1994.
67. Health Bureau, *The State of Health in Israel, 1997*, Issue 202, The National Center for Disease Control, 1997.
68. Eli Lehrer, "Crime Without Punishment," *The Weekly Standard*, Vol. 007, Issue 22, 27, May 2002.
69. J.F.O. McAllister, "A Shock to the System," *TIME Magazine*, 24 Nov. 2002.
70. Central Bureau for Statistics, CBS, Holland.
71. "Table 4.33 - Arrest rates (per 100,000 inhabitants) for drug abuse violations," *Sourcebook of Criminal Justice Statistics 1993*, Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice, p. 457; "Section One-Juvenile vs. Adult, Age-specific Arrest Rates by Sex, United States - Drug Abuse Violations," *Age-Specific Arrest Rates and Race-Specific Arrest Rates for Selected Offenses 1993-2001*, Nov. 2003, Federal Bureau of Investigation, U.S. Department of Justice, p. 49.
72. Nancy Rogers, Testimony for the Public Hearing on Psychiatric Abuse in the School System, 16 Dec. 1997.
73. Rebecca Chrisinger, letter to Nancy Rogers, gave evidence before CCHR's Commission Hearing in Los Angeles, Nov. 1997.
74. Sydney Walker III, M.D., *The Hyperactivity Hoax*, (St. Martin's Paperbacks, New York, 1998), p. 165.
75. Patrick Holford, "Mental Illness Not all in the Mind" (London, England, A Mental Health Project publication, 1995), p. 13.
76. *Op. cit.*, Sydney Walker, p.165.
77. Lawrence W. Sherman, Denise Gottfredson, et al., "Preventing Crime: What Works, What Doesn't, What's Promising," A report to the United States Congress, Prepared for the National Institute of Justice, Chapter 5, "School-Based Crime Prevention," 1 Apr. 1998, p. 31.

Citizens Commission on Human Rights HET VERHOGEN VAN HET BEWUSTZIJN

Educatie is een essentieel onderdeel van elk initiatief dat gericht is op het omkeren van sociale neergang. CCHR neemt deze verantwoordelijkheid heel serieus. Door de grootschalige verspreiding van de internet site, boeken, nieuwsbrieven en andere publicaties van CCHR, worden meer en meer patiënten, gezinnen, mensen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg, politici en talloze anderen op de hoogte

gebracht van de feiten over de psychiatrie en over effectieve maatregelen die genomen kunnen en moeten worden.

De publicaties van CCHR – verkrijgbaar in 15 talen – laten de schadelijke invloed van de psychiatrie zien op racisme, onderwijs, recht, het afkicken van drugs, normen en waarden, bejaardenzorg, religie en vele andere gebieden. De lijst publicaties bevat ondermeer:

DE WERKELIJKE CRISIS *in de huidig gezondheidszorg*

Rapport en aanbevelingen over het gebrek aan wetenschappelijkheid en resultaten in de geestelijke gezondheidszorg

GROOTSCHALIGE OPLICHTERIJ *De psychiatrie is een corrupte industrie*

Rapport en aanbevelingen over het criminele monopolie van de geestelijke gezondheidszorg

PSYCHIATRISCH BEDROG *De ondermijning van de geneeskunde*

Rapport en aanbevelingen over de invloed van de psychiatrie op de gezondheidszorg

PSEUDO-WETENSCHAP *De valse diagnoses van de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over de onwetenschappelijke werkwijze van de psychiatrie

SCHIZOFRENIE *Een 'ziekte' die winst oplevert voor de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over psychiatrische leugens en valse diagnoses

DE WREDE REALITEIT *Schadelijke psychiatrische 'behandelingen'*

Rapport en aanbevelingen over de destructieve gevolgen van elektroshocks en psychochirurgie

VERKRACHTING IN DE PSYCHIATRIE *Mishandeling van vrouwen en kinderen*

Rapport en aanbevelingen over de wijdverspreide seksuele misdrijven tegen patiënten binnen de geestelijke gezondheidszorg

DODELIJKE DWANGMAATREGELLEN *Mishandeling als 'therapie' in de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over het gewelddadig en gevaarlijk gebruik van dwangmaatregelen in instellingen voor de geestelijke gezondheidszorg

PSYCHIATRIE *zet de wereld aan de drugs*

Rapport en aanbevelingen over de rol van de psychiatrie in het ontstaan van de huidige drugs crisis

HET BEDROG ROND AFKICKEN *Psychiatrische zwendel met drugs*

Rapport en aanbevelingen betreffende methadon en andere desastreuze psychiatrische, op drugs gebaseerde 'rehabilitatie' programma's

KINDEREN AAN DE DRUGS *De psychiatrie vernietigt levens*

Rapport en aanbevelingen over frauduleuze psychiatrische diagnoses en het gedwongen aan de drugs zetten van de jeugd

HET SCHADEN VAN DE JEUGD *De psychiatrie vernietigt kinderen*

Rapport en aanbevelingen over schadelijke beoordelingen, evaluaties en programma's op onze scholen

DE SAMENLEVING GERUÏNEERD *Gedwongen psychiatrische 'zorg'*

Rapport en aanbevelingen aangaande het mislukken van de ambulante geestelijke gezondheidszorg en andere opgedrongen psychiatrische programma's

HET SCHADEN VAN ARTIESTEN *De psychiatrie vernietigt creativiteit*

Rapport en aanbevelingen over de psychiatrische aanvallen op de creatieve beroepen

EEN GODDELOZE AANVAL *Psychiatrie versus religie*

Rapport en aanbevelingen over de negatieve psychiatrische invloed op religie

HET RECHT ONDERMIJND *De psychiatrie besmet het rechtssysteem*

Rapport en aanbevelingen over de negatieve psychiatrische invloed op rechtbanken en justitiële instellingen

MISHANDELING VAN OUDEREN *Wrede programma's in de geestelijke gezondheidszorg*

Rapport en aanbevelingen over de mishandeling van ouderen door de psychiatrie

CHAOS EN TERREUR *Het product van de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over de rol van de psychiatrie in het internationale terrorisme

HET CREËREN VAN RACISME *Het verraad van de psychiatrie*

Rapport en aanbevelingen over het veroorzaken van rassenhaat en genocide door de psychiatrie

CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS

De internationale waakhond over de geestelijke gezondheidszorg

WAARSCHUWING: Stop nooit met het slikken van psychiatrische drugs zonder het advies en de begeleiding van een betrouwbare, niet-psychiatrische arts.

Deze publicatie is mogelijk gemaakt
door een donatie van de
International Association of Scientologists.

Uitgegeven door de
Citizens Commission on Human Rights

FOTO'S: 7: Sylvia Ealmi/Corbis; 7: Bettman/Corbis; 7: Bettman/Corbis. 16: Reuters/Corbis;
18: Reuters/Corbis; 18: AP Wide World Photos; 18: AP Wide World Photos; 20: Strauss/Curtis/Corbis.

© 2004 CCHR. Alle rechten voorbehouden. CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, CCHR
en het CCHR logo zijn handels- en servicemerken in eigendom van de Citizens Commission on Human Rights. Printed in the U.S.A. Item #18905-2-DUTCH

*“Voeg een waardensysteem
dat zich niet uitspreekt over
goed en kwaad samen met een zware
nadruk op het “educatieve” gebruik
van psychiatrische middelen die
geweld veroorzaken en je creëert een
kruitvat dat wacht op een vonk.”*

— Jan Eastgate

*Woordvoerder van de Citizens Commission on
Human Rights International*